

கல்கி

KALKI மே 9, 1954

அண்ணா

கல்கி பொருளடக்கம்

மார்ச் 13 1954 மே 9 இயங்கு செப்டம்பர் 27
இதழ் 41

நிருபர்களுக்கு விடுமுறை!	(காட்டுதல்)	...	2
அத்தக் காலம் மலையேறி விட்டது!	(தலைப்புகள்)	...	3
புதுப் பெயரும் புனர் ஜன்மமும்	4
நிருத்தனி விவகாரத்தைக் குழப்புகோ!	5
இளங்கைக் கடிதம்	சுருதி	...	6
பொன்னியின் செல்வன்	கம்பி	...	7
வாணியம்பாடியில் விளையாட்டு விழா	பேர்தன்	...	10
அத்தகன் குழத்தை? (போட்டிக் கதை)	சொஜா	...	24
அட்டைப் படம்	28
கேஜு காளம் (பாப்பா மணி)	விஜயம்	...	31
வித்தை உன்னம்	பி. வி. ஆர்.	...	33
சுனஜா நன்னம்!	ஆர். குடாமணி	...	37
அலறகுவம்!	சாகு	...	40
உணர்ச்சி அலைகள்	கேசவன்	...	43
மீண்ட செல்வம் (போட்டிக் கதை-7)	சொமித்திரி	...	51
யோகானன் சித்திரை	வி. எம். குமாரசுவாமி	...	58
காதலும் மோதலும்!	60
கல்பாணி	பலாநாதன்	...	61
செம்பேன்மாநேயி	எம். கோவிந்தசாமி	...	64
கனவும் களிவும்	வித்யாநாயகம்	...	67
படித்துப் பாருங்கள்!	72

"கம்பி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உன்ன பெயரில் என்னும் கதையினை பெயர்க்கும் ;
சம்பவங்களும் கதையினாலே.

தீன்பம் தரும்

31

301

3001

ஜவ்வாது பத்திகள்

S.V. முருகேசன் & பிரதர்ஸ் • மதுரை • மதுரஸ் • பெங்களூர்.

S.V. MURUGESAN & BROS. 19, GOVINDAPPA NAICKEN ST., MADRAS. 1.

நிருபர்களுக்கு விடுமுறை!

சென்னை மத்தியின் சொற்பொழிவுகளும் அறிக்கைகளும் இப்போதெல்லாம் நிரல் பத்திரிகைகளில் அறிவிப்பு வருவதில்லை.

இதோ வந்து விட்டேன்!

இவ்வாறில் நடந்த ஆயிரம் பிரதமர்கள் மகாத்மாட்கள் பாலகந்தர் பிரதம மத்திய முதலில் தனித்து நிதம் பரிசுதர; பிரத மத்தியங்களுடன் செத்து கொண்டனர்.

பக்கம் 58

தமிழ்த் திருநாடு நகரம்—பெற்ற
நாயகத்து குழப்பிடை மாயம்.

—மாதா (இதம் 41)

அந்தக் காலம் மலையேறி விட்டது!

அவ்வ உலகமும் ஆவதூடன் எதிர்பார்த்த ஆசிரியர் பிரதமர்கள் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டதற்காக, இந்தியா, பாகிஸ்தான், பர்மா, இந்தோனேஷ்ய நாடுகளின் பிரதம மந்திரிகள் கொழும்பில் வந்திறங்கிய போது, அவர்களுக்கு விமான நிலையத்தில் விரைந்திரமான வரவேற்பு கிடைத்தது.

அவர்களை வரவேற்பதற்காக அங்கு கூடியிருந்த ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களுடன் பெரு மழையும் சேர்ந்து கொண்டது.

எல்லோரும் மழையில் சொட்டச் சொட்ட நனைந்த காட்சியைக் கண்ட இலங்கை மந்திரிகளில் ஒருவர் மிகவும் சந்தோஷப் பட்டாராம்.

"நாம் செய்த பாயங்களை எல்லாம் இந்த மழை அடித்துக் கொண்டு போய் விடும் என்பது நிச்சயம்" என்று மெழிச்சி அடைந்தாராம்.

பிறகு பிரதமர்கள் மகாநாடு ஆரம்பிக்கும் தருவாயில், புலகப் படம் எடுப்பவர் உபயோகிக்கும் 'பம்பு' வெடித்து எல்லோரையும் அதிர்ச்சி அடையும்படி செய்து விட்டது.

இதைக் கண்ட இலங்கைப் பிரதமர் சர் ஜான் கொத்தலாகலை சிரித்துக் கொண்டே, "இது எல்லா கருணத்தான், மகாநாடு அதிர் வேட்டுடன் ஆரம்பமாகிறது" என்று கூறி, மற்றவர்களையும் சிரிக்க வைத்தாராம்.

இலங்கை மந்திரிகளின் யாக்கு வீண் போக விடவில்லை. அங்கு நடந்த இதன் பிறகு ஆசிரியர் பிரதமர்களின் மகாநாடு மிகவும் வெற்றிகரமாக முடிந்தது.

ஆசிரியா நாடுகளில் பொருட்படுத்தாமலேயே அவற்றின் விநியை ஐரோப்பிய நாடுகள் கூடி சீரணயித்த காலம் மலையேறி விட்டது.

அதற்கு மாறாக, ஆசிரியா நாடுகள் என்ன முடிவு செய்யப் போகின்றன; உலகத் தின் விதி அந்த முடிவையே பொறுத்திருக்கிறது என்று உலக நாடுகள் கருதும் காலம் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பெரும்பாலான ஆசிரியா நாடுகளும் இன்று பூரண சுதந்திரம் பெற்று விட்டன. இன்றும் அன்னியர் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் தனக்கும் எஞ்சிய நாடுகளும் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு உதவி புரிய வேண்டும் என்று ஆசிரியா நாடுகள் உறுதி கொண்டுள்ளன.

இந்த நோக்கத்துடன் ஆசிரியாநாடுகள் மகாநாடு கூடுவது இது முதல் நடவடிக்கை அல்ல. தங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த டச்சக்காரர்களை எதிர்த்து இந்தோனேஷ்யர்கள் சுதந்திரப் போர் நடத்திய போது, இந்தியாவின் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவாஹர்லால் நேரு நாது ஆண்டுகளுக்கு முன் புதுடிவீதியில் பத்தொன்பது ஆசிரியா நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய மகாநாட்டைக் கூட்டினார்.

அதன் பலனாக, பெரு காலமாகச் சுதந்திரத்தை இழந்திருந்த இந்தோனேஷ்ய மக்கள் சுதந்திரம் பெற்றனர்.

ஆசிரியா நாடுகளின் விதி அன்னியர்களின் கையில் இல்லை என்பது உறுதியாயிற்று.

அது போலவே, இப்போது இந்தோ சீனாவும் சுதந்திரம் பெறுவதற்கு இலங்கையின் நடந்த ஆசிரியாப் பிரதமர்கள் மகாநாடு வழிகாட்டி யிருக்கிறது.

இந்தோ சீனப் பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதிப்பதற்காக ஜிவியாவில் கல்வரககளின் மகாநாடு கூடியிருக்கிறது அல்லவா?

அந்த மகாநாட்டில், இந்தோ சீனாவுக்கும் பூரண சுதந்திரம் வழங்குவதே தவறு உறுதியான கொள்கை என்று பிரான்ஸ் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும் என இலங்கை மீலே சர் கொத்தலாகலையின் தலைமையில் கூடிய ஆசிரியாப் பிரதமர்கள் கருத்து வெற்றுமயின்றி ஏகமனதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

சிறிதும் தாமதமாகிய இப்போதே சோப் போன்ற
சுத்தப்படுத்தும் அப் பிரகார சிறுவர்களுக்கு ஒதுக்கப்
பெய்தல் ஆகியோர் பிரதமர் அவர்களின் தனிப்பட்ட
வசைபடுத்த ஏதாவது தெரிவிக்கிறீர்களா.

மேற்படி மாதிரியை, இப்போதில் உடையார் வயதானவர் அடைபெயரைக் கொடுத்திருக்கிறார். அதற்கு மாறாக அம் மாதிரி தன்னைப் குத்தியதற்குக் காரணமும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்த உலகம், ஆகாசப் பிரதானம் மர
காட்டுகிற நிலவானிருக்கிற பின்புறம் மனி
காட்டு மனிதர் இ அநாதைகள் உள் அழைக்க
பிறந்த வந்ததிலிருந்து மனிதகாந்தம்.

திருவாரூர் இத்தொகுதி சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் செல்வன் என்ற முதுகை அழகுத்துப் பொருள் வர ஆயிரம் பிரதானம் முதலமைச்சர் வேண்டும் என்று ஸ்ரீ உள் தாது எடுத்ததில் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இவ்வாறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் போது தக்கப்போது தேவியைத் தவிர்த்து வறுமையை அகக்கொள்ளும் முறைகளைக் கடைபிடிக்கப்படும்.

இதிலிருந்து, ஆகிய எழுபத்திரை நவீனநிதிகள் நான் செட்டி செய்து எதற்கு எழுப்பியிருக்கிறேன் என்பதை அங்குள்ள உணர்ச்சிக்கு நிரூபணம் செய்து எழுப்புகிறேன்.

திருவோத நகர அமைச்சரவை முத்திரை
கட்டடம் இருக்கும் இடமே சைப் பிராண்டி
மாத் தனியார், மற்றும் சை முத்திரை அமைச்சரவை
முத்திரை. திருவோத பிராண்டித் தனியார் திருவோத
மாத் தனியார் அமைச்சரவை.

1. அது குறித்து, கருத்துக் குழுவின் பரிந்துரைகளை நிறைவேற்றி எடுத்து

தமிழகம் விடுதலையடைந்த பின்னர் தமிழகம் சமையின் ஆயுதக் குழுவையும் விடுதலைக் குழு சமையின் ஆயுதக் குழுவையும். மேல் போன்றது கனம் சபை குளும்பு மீட்டை தடத்துவதை அறியும் திட்டமிடல் போன்றது.

2. ஐ. பி. என். சாஸ்திரி குடும்ப சங்கம்
செய்துள்ளதும் உண்டு. அந்தப் பெர்
து சென்றது, அது பெரிய நேரத்தி
லும் அப்போது இருந்தது.

3. இத்தோ, யானிதான், இரங்கா. இத்தோ
யென்று, பின்னர்தான் ஆகிய பாடுகளில்
நினைவத்தின் அன்பின் வரவும் நினைவிடக்
கூடாது. அன்றை நினைவெதற்கு, அந்த
பாடுகளில் யாதுவாய்க்கும் கத்திரித்தற்கும்
ஆய்வை ஏற்பட்டு, இரங்காவத்தற்கும் உயர்
அமைதிக்கும்கூடக் குத்தகக் கூட்டாகும்.

செரு வாய்வாறு வாய்வாய்க்கி உதவத்தின்
யோவாய்வை ஆகியப் பேதலிகள் மகாநாட்
யின் முடியுமாய் உருப்பெற்றிருப்பதைக் கண்டு
இத்தோ பொருமை கொள்ளாது.

புரம் எதிர்த்துப் போட்டும் மேற்படி திட்ட ஆய்வு எடுக்கும், நிதிவாரியம் உடனாகச் செலவை மாவட்டத்துக்குச் செலுத்த வழி காட்டி விடுவதை உடனடியில் சர்க்கரையிடமிருந்து.

அதே காலத்தில் எடுத்த மற்ற எல்லா ஆய்வுகளையும் ஆதரிக்கும் என அப்போதே.

எனவே, உங்க ஐர்த் தேரணயித் பர்த்து
மெத் உர்த் ஆபர்தித் தேர்த்தணய ஐர்த்
யித் உர்த் உர்த் உர்த் உர்த் உர்த் உர்த்
உர்த் உர்த் உர்த் உர்த் உர்த் உர்த்

உயிர்நெருக்கடி நீங்கி அமைதி உற்பத்தியும், ஜனநாயகம் தழைத்த உருவமும், அந்தக் கேள்விக்கு விடையாக மாணாடு அங்கம் போரும் பரிகாரம் உற்பத்தியே சொந்தநிலைநிலைமை.

புதுப் பெயரும் புனர் ஜன்மமும்

சென்னை மாநகர சபைத் துறைமுகப் பகுதி
புதுச்சேரி (தமிழ்நாடு)

என, இத்தகைய செலவுகள் மிகு
பெரும் இழை அடிகள் தான் ஏன.
பெரும்பாலும் உயிர்.

[illegible]

இருக்கைய இப்போது சென்னை கோர்த்துப்
காடு; ஸாந்திர அரங்கம் போக்குவரம் கிடைத்த
தெய்வம்; அபரிமிதமாக கிடைத்ததற்குள் விசுவம்
கட்டிவைத்துப் பிறதெய்வம்; பரமபுருஷ பங்குத்
திருந் போல் விசுவம் உருவம் பூரி.

ஆகும், இந்த இயக்கத்தில் பொருளாதார சிதி நிலப்பிரபாக இல்லை. சர்க்காரின் அனுமதியுடனேயே வரலாம். இயக்கத்துக்கு நேரடியான உதவியைப் பொருள்களில் மூலத்தில் இரண்டு மூட்டை வெளி வரவுகளிலிருந்து இறக்குமதியாக வேண்டியிருக்கிறது. இயக்கத்திற்கு தேவையான கப்பற்பிரபாகம் சர்க்காரிலிருந்து இயக்கம் சர்க்காருக்கு மீட்டாகும் அனுமதியை உடனடியாகவே சர்க்கார் தரவேண்டும் பொறுத்த தர இயக்கம், சர்க்காரின் அனுமதியை மீட்ட

[illegible]

உலக அடுகளில் டை, பேரறிஞர்கள் அடிகள்
கீதையும் பொருளாதா அபிமானம் ஏற்படவும்
பெரு ஸூத்திரி செய்து திட்டங்கள் வகுத்து
வாழ்கின்ற உலகி பேரறிஞர் அண்ணாபுரம்

இந்தக் கேள்விக்கு, ஸ்ரீ நெல்லையார் தமது தலைமைப் பேரவையிலே பதில் அளித்ததுமூலம்,

செய்திருப்பதற்காக, இப்போது எங்கள்
இப்போது இப்போது எங்கள் இப்போது
எங்கள் எங்கள் எங்கள் எங்கள் எங்கள்
எங்கள் எங்கள் எங்கள் எங்கள் எங்கள்
எங்கள் எங்கள் எங்கள் எங்கள் எங்கள்

மேலும் செய்து வருகிறார்கள். இந்தியர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை மறுக்கும் விஷயமாக அளவில் கூட்டக் கரும் திறமையை, பொருளாதரம் குறித்து திட்டம் வகுப்பதில் உயிர்போலித்திருந்

இந்தக் கிடை விசை மட்டுமே மீ
தெரிபடும் உத்தியோகம்.

இதில் ஊழல்தீர்த்த இயைபுற உணர்வு
இருக்க சர்க்கார் பூணாள் உபயோகித்த
வோர் ஊழல்தீர்த்த பண்தீர்த்த, உணர்வு
இருக்க பிழைக்கிற் பிழைக்கிற் பிழைக்கிற்
இருக்கிற் பிழைக்கிற் பிழைக்கிற்

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 90

பொன்மழை பொழிந்தது!

வந்தியத்தேவன் ஆரம்பக் காட்டுக் குத் தான் சென்று வந்த வரலாற்றைக் கூறி முடித்ததும், குந்தவை அவனைப் பார்த்து, "ஐயா! நீங்கள் கூறிய வரலாறு மிக அதிகமாய் பிடுக்கிவந்தது. உண்மை நீகழ்ச்சிகள்தானா என்று சந்தேகமும் சில சமயம் எனக்கு ஏற்பட்டது. கதை புனைந்து கூறுவதில் தாங்கள் கெட்டிக்காரர் என்பதை அறிவேன். அதிலும் தாங்கள் அடிக்கடி பேச்சை நிறுத்தி மேலும் மேலும் பார்த்து விழித்து விட்டுப் பேச்சைத் தொடங்கியபோது என்னுடைய சந்தேகம் மேலும் அதிகமாயிற்று!" என்றான்.

வந்தியத்தேவன் மற்றும் ஒரு முறை மேலும் மேலும் பார்த்து விட்டுக் குந்தவையை நோக்கினான்.

"தேவி! புனைகதை சொல்லுவதற்கு வேறு இடங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய அந்தச் சாமர்த்தியத்தைத் தங்களிடம் இதுவரையில் காள் காட்டிய தில்லை. இடையிடையே என் பேச்சுத் தடைப்பட்டதற்கு வேறொரு காரணம் உண்டு!" என்றான்.

"அதுவும் பெரிய இரகசியமா? பெண்களிடம் சொல்லக் கூடாததா?" என்று கேட்டான் குந்தவைப் பிராட்டி.

"வேறு யாரிடமும் சொல்லக் கூடாத இரகசியந்தான். ஆனால் தாங்கள் அது

மதி கொடுத்தால் அதையும் சொல்லுகிறேன்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"உண்மையைச் சொல்லுவதற்கு எப்போதும் என்னுடைய அனுமதி உண்டு!" என்றான் குந்தவை.

"அப்படியானால் சொல்லி விடுகிறேன். பிறகு என்னைக் கோபித்துக் கொள்வதில் பயனில்லை. நான் தங்களிடம் பேசிக் கொண் டிருக்கும்போது சில சமயம் தற்செயலாகத் தங்கள் விழிகளில் என் பார்வை பதிந்து விடுகிறது. தேவியின் கரிய கண்களில் என்ன அரிய மாயம் இருக்கிறதோ, தெரிய வில்லை. அது என்னை அப்படித் திகைத்து நிற்கும் படி செய்து விடுகிறது. மறுபடியும் சமாளித்துக் கொண்டு பேச்சைத் தொடங்குகிறேன்!" என்றான்.

குந்தவையின் இதழ்கள் விரிந்தன; கண்ண்கள் குழிந்தன; கண்கள் சிரித்தன.

"ஐயா! என்னுடைய கண்களில் அரிய மாயம் ஒன்றுமில்லை; கரிய மாயமும் இல்லை. சில காலமாக மையிட்டுக் கொள்வதையும் விட்டுவிட்டேன். என்னுடைய கண்களில் தாங்கள் தங்க னுடைய உருவத்தைத்தான் பார்த்திருப்பீர்கள். அது தான் தங்களைத் திகைப்படையச் செய்திருக்கும்!" என்றான்.

"தேவி! என்னுடைய உருவத்தை நான் கண்ணாடிகளில் பார்த்திருக்கிறேன்.

தெளிந்த நீரில் பிரதிபலிக்கப் பார்த்திருக்கிறேன். அப்போதெல்லாம் நான் எந்த விதத் திகைப்பும் அடைந்ததில்லை! என்ருள் வயவயகதரவன்.

“என் கண்ணைக் கண்ணாடிக்கும் தண்ணீருக்கும் ஒப்பிடுகிறீர்களா? கண்ணாடி மங்கிவிடும்; தண்ணீர் கலங்கி விடும்!” என்ருள் இளவரசி.

“கண்ணாடி மங்கினால் தடைத்துச் சத்தம் செய்வேன். தண்ணீர் கலங்காமல் பார்த்துக் கொண்டேன். தங்கள் கண்ணின் இமைகள் மூடித் திரையிட்டு என் உருவத்தை மறைப்பதை நான் தடுத்து நிறுத்த முடியாதவவவா!” என்ருள் வந்தியத் தேவன்.

“கண்ணாடிக்கு எதிரில் நீன்றுதான் உருவம் பிரதிபலிக்கும். தண்ணீர் கலங்காமல் தெளிந்திருந்தால்தான் உருவம் தெரியும். ஆனால் என் கண்ணின் நிறத்திருந்தாலும் கண்ணிமைகள் மூடி விருந்தாலும் தங்கள் என் முன் இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் தங்களை உருவம் எப்போதும் என் கண்ணில் போலிவிறது. இந்த அநிசபத்தின் காரணம் என்னவென்று தங்களைச் சொல்ல முடியுமா?” என்று குந்தவை கேட்டாள்.

வந்தியத்தேவனின் மெய் சிவந்தது. தழதழத்த குரலில், “தெரியவில்லையே, தேவி!” என்ருள்.

“தெரியா விட்டால் நான் சொல்லுகிறேன். தங்களைத்திரையெதான் அப்படி ஏதோ ஒரு மாய மந்திர சக்தி இருக்கிறது. சோழ குலத்தைப் பற்றி வாய் வந்த வயிர் ரொஞ்சம் கொண்ட ரத்தினியின் உள்ளமும் தங்களைக் கண்டு சஞ்சலம் அடைந்து விட்டதல்லவா?”

“சற்று முன் தங்கள் அழகுறு மிளிய வார்த்தை உறி என்னைப் பரவரப் படுத்தினீர்கள். அதே மூச்சில், அந்தக் கொடிய விஷ நாகத்தின் பெயரை என் சொல்லுகிறீர்கள்?”

“ரத்தினியை உள்ளத்தில் கங்கையைய பாம்பு என்று நான் வெறுத்த காலம் உண்டு. இப்போது அவளை நிராக்ருத் போது எனக்கு அவன் பெரில் இரக்கத் தான் உண்டாகிறது.....”

“ரத்தினியிடம் தங்கள் இரக்கக் கொள்வது சோழ குலத்தை நசுக்காமல் வரும் ஆலகால விஷத்திடம் இரக்கம் கொள்வதாகும்.”

“ஐயா! சோழவம்சத்தாருக்குக் குல தெய்வமாகி விட்ட மந்தரவினி தேவியன் மகள் அவன்! என் அருமைச் சகோதரன்

அருள்மொழிகையப் பவ முகை காப்பாற்றிய தேவியின் மகள் அவன்! என் தந்தையைச் சகோதரனுடைய வேலுக்கு இரையாகாமல் காப்பாற்றித் தன்னுடைய உயிரைப் பரி கொடுத்த மாதரனின் மகள் ரத்தினி!.....”

“ஆனால் அந்தச் சகோதரனுடைய வேலை எதிர்பத் தாண்டியவன் அவன்! ஆதித்த கரிகாலருக்கு யமனாக வந்தவன் அவன்! வீராதி வீரராயிய பெரிய பழுவேட்டையரின் மதியை மயக்கிப் பொய்கையோல் ஆட்டி கவத்தவன்...”

“பெரிய பழுவேட்டையரின் மதியை மட்டுத்தாறு மயக்கினான்! பார்த்தி பெந்திர பல்லவன், கத்தாமரன் முதலிய வர்களையும் தன் கைக்கருவி ஆக்கிக் கொண்டான்! இவை யெல்லாம் தெரிந்திருத்தும் அவளை என்னுள் வெறுக்க முடியவில்லை. வீர பாண்டியனுடைய மரணத்துக்குப் பறி வாய்க்கவே இவ்வளவும் செய்தான்! எடுத்த காரியத்தை சீமைவெற்றுவதில் வெற்றி அடைந்தான்! வீர மறக் குலத்துப் பெண்! அவன் இப்படி யெல்லாம் பயங்கரமான செயல்களில் இறங்குவதற்கு நானும் காரணமாயிருந்தேன் என்பதை நிரூபித்தால் வருத்தமாயிருக்கிறது. அவனுடைய குழத்தைப் பிராயத்தின் பழையகதையி லிருந்து விடட்டி யடித்தோம்.....”

“கல்ல காரியமே செய்தீர்கள், தேவி! தங்களுடைய செஞ்சிரக்கத்தின் மிகுதியால் அவன் சோழகுலப் பகையைனுடைய மகள் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். வீர பாண்டியனுடைய மகள் சோழர் அட்டில் வளர்ந்து அதனுள் விளைந்த அனர்த்தம் போதாதா? வீர பாண்டியனுடைய மகளும் இங்கே வளர்ந்து ஆதித்த கரிகாலரைத் திருமணம் புரிந்து கொள்ள வேந்திருந்தால்.....”

“மிக்க அக்கையாக முடிந்திருக்கும். இந்த இரண்டு பெரும் குலங்களின் பகையை நீர்த்து இரு குலமும் ஒரு குல மாகி விருக்கும். ஆனால் அந்தச் செய்தி உண்மையா யிருக்குமா?”

“எதைக் கேட்கிறீர்கள், தேவி!”

“ரத்தினி வீர பாண்டியனின் மகள் என்பது உண்மையா யிருக்குமா?”

“ரத்தினி அங்காறு ஆதித்த கரிகாலரிடம் கூறியதை என் காதினால் நானே கேட்டேன். பெரிய பழுவேட்டையரும் கேட்டார். அதுதான் பெரிய பழுவேட்டையரின் மனத்தை அடியோடு மாற்றி அவரை ரொத்தராகாரம் கொள் ளச் செய்தது. அந்தக் கொடிய வார்த்தை

தான் இவ்வாசர் ஆதித்த கரிகாலன் உயிருக்கும் பயனுடைய முடிந்தது!"

"நீதி யோசியுங்கள்! கரிகாலன் மீது பறி முடிப்பதற்காகவே அவன் அவ் விதம் சொல்லி யிருக்கலாம் அல்லவா? வீர பாண்டியனைக் கரிகாலன் கோபத்தி லிருந்து காப்பாற்ற விரும்பியபோது அவனை வேறு விதமாகக் கூறி யிருக்கி றான். பெற்ற தாய்போல் குறித்துக் 'காதலன்' என்று எந்தப் பெயரையுது தன் வாயினால் சொல்லி யிருப்பாரா?"

"நேலி! கரிகாலர் அப்போது நேலி கொண்டவராக யிருந்தார். அவன் என்ன சொன்னானோ, இவர் என்ன வேண்டி போருள் செய்து கொண்டாரோ, பாருக் குத் தெரியுமா? கரிகாலர் சொல்லியது தானே! அவரே யென்றால் எந்தினி 'என் தகப்பன் வீர பாண்டியன்' என்று சொன்னபோது எம்பெரிட்டாரோ? மேலும் வீர பாண்டியன் இறந்த பிறகே அவ னுக்கு இது தெரிந்திருக்கலாம். தன் பிறப்பைக் குறித்த உண்மையை அறி வதற்காக எந்தினி என்னென்ன பிரயத்த னங்கள் செய்தான் என்பது தங்களுக்குத் தெரியுமே? என்னிடத்தில் அவனு கைய அண்ணியின் ஆணையைப் போல் நடத்துச் சந்தர சோழகரப் கபத்தியம் பிடிக்க அடிக்க வில்லையா? அதைத் தங்கள் தொழி பார்த்து முடிக்கா வகடத்து விழவில்லையா.....?"

"பாதாளச் சிறையில் மூன்று வருஷ மாக அடைபட்டிருந்து தங்களுடன் விடு தலை அடைந்த கபத்தியக்காரனை ஆழ் வார்த்தையான் பயமுறுத்திக் கேட்ட போது அவன் சொன்னதும் தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமே....."

"தெரியாமலென்ன? எந்தினிக்குத் தான் எதோதரனுக்கும் தானே தகப்பன் என்று அவன் கூறினான்....."

"அதுவே உண்மையாகவும் இருக்க லாம் அல்லவா?"

"அப்படியானால், சில சமயம் பொய் யும் மிக்க வலிமையுடையதாகிறது. அரண்மனைக் குள்ளேயே வளர்ந்து சண்டை வென்றால் பலத்து கொண்டிருந்த பழைய மதுரார்த்தகத் தேவர் தாம் வீர பாண்டியனுடைய மகன் என்று அறிந்ததும் எத்தகைய வீர புருஷர் ஆகி விட்டார் என்பதைத் தங்கள் பார்த் திருந்தால் பிரமித்துப் போயிருப்பீர்கள். ஒரு முறை சின்னப் பழுவேட்டையார் தமது வயிசக் கரத்தால் என் தோலைப் பற்றினார். அதை சிறைத்தால் இன்ன மும் அவர் பிடித்த இடத்தில் எனக்கு

வலியுண்டாகிறது. அத்தகைய மகா வீர குடும்பமெல்லாரும் 'கோமழ்' என்று என்னிய மதுரார்த்தகன் சரி சமமாக வாட்போர் இட்ட காட்சியை என்னும் கான் மறக்க முடியாது."

"அதைக் குறித்தே வானும் தங்கள் வார்த்தையில் சந்தேகம் உண்டாகிறது என்று சொன்னேன்."

"ஃபுலதத்து அரிதான சம்பவம் தான். எந்தினியின் மூடு பல்லக்கில் பிர யானம் செய்து கொண்டிருக்கவதும், பழுவேட்டையாரின் பையனைச் சொன்னுமே ஒரு கடுங்கியவனுமான் நாம் அறிந்த மதுரார்த்தகன் சின்னப் பழுவேட் டையருடன் வாட் போர் செய்வத் துணிவான் என்று யார் ஃபு முடியும்? ஆவதும் அது உண்மையில் நடந்தது என்பதை ஆழ்வார்த்தகையான் திரும்பி வந்து தங்களுக்குக் கூறுவான்."

"ஐயா! தங்கள் எந்தினி தேவையைப் பார்க்க முடியவில்லையா?"

"அத்ப்பெண் உருக்கொண்ட ராட் சனியை நான் ஏன் பார்க்க வேண்டும்?"

"எந்தினியைப் பற்றி இனி அவ்விதம் சொல்ல வேண்டாம். என்னைக்காவது ஒரு தான் நானே அவனைச் சந்திப்பேன். உண்மையில் அவனுடைய தந்தை யார் என்னும் இரகசியத்தை அறிவேன். ஆனால் ஒன்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். எந்தினியைப் பற்றி என்னிடம் எதுவும் தவறாகக் கூற வேண்டாம். அவனுடைய தப்பெனது யாரா யிருந்தாலும், அவனு கைய அண்ணி யார் என்பதில் சந்தேக மில்லையல்லவா? அவனிடம் நான் அன்பு கொள்வதற்கு அது ஒன்றே போதும். அதற்கு மேலே இன்னொரு முக்கிய கார னாரம் இருக்கிறது....."

"அது என்ன காரணம்?"

"எந்தினி தன்னிடம் பிரியம் கொண் டிருந்தான். அவனுடைய முத்திரை கோதிரத்தந்தத் தங்கனிடம் கொடுத்தான். தன்கைக் கொட்டைபிவிருந்து தப்பிச் செல்வதற்கு உதவி செய்தான். கொன்னிடக் கரைக் காட்டில் ரவி தானை கூட்டத்தாரிடம் தங்கள் சிக் கிக் கொண்டிருந்த போது மறுபடியும் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றினான்..."

"கடைசியாக, ஆதித்த கரிகாலனைக் கொன்ற பயங்கரமான பழியை என் போலக் கமத்தினான். அதற்காகவே அத் தனை குற்றிக்கலும் செய்தான்!"

"ஏன் அப்படிச் செய்தான் என்று தங்களுக்குத் தெரியவில்லையா?"

"பாம்பு ஏன் கடித்திருந்த அப்பதற்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டுமா? சிறுத்தை ஏன் பாய்ந்திருந்த அப்பதற்குக் காரணம் உற வேண்டுமா?"

"கத்தின பிறக்கும் போதே பாய் பாகையோ, சிறுத்தையாகவோ பிறக்க வில்லை. நான்கு நாள் அங்கு அப்படிச் செய்து விட்டோம். சந்தர்ப்பங்கள் அவ்விலம் சரி செய்து விட்டன. தங்களுக்கும் அதற்குக் காரணம் பிறந்திருக்கின்றன."

"ஐயையோ! என் பேசில் ஏன் மின் பழி! நான் அவளுக்கு அப்படி என்ன தீங்கு செய்தேன்?"

"தங்களை அலுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யவில்லை; அவள்தான் தங்களுக்கும் அன்பு கொண்டிருந்தாள்."

"தெய்வமே!....."

"புருஷர்கள் சில காலங்களில் கண்ணிருக்கும் குருடர்களோ பிறப்பார்கள் போலிருக்கிறது. ஐயோ! இதைக் கேளுங்கள்! கத்தினபின் உன்னை தங்களுக்குத் தெரியவில்லை; நான் கைக்குத் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தத் துர்ப்பாக்கிய சாதி உண்மையில் வீர பாண்டியனிடம் அன்பு கொண்டிருக்க வில்லை; பெரிய பழுவேட்டையாரிடம் அன்பு கொண்டிருக்கவில்லை; ஆதித்த கல்களனிடம் அவளுக்கு உண்மையான ரேசம் கொட யாது. அவர்களிடம் அன்பு கொண்டதாக எடுத்த தெய்வம் அவள் அந்த பீடத்தில் அமர்வதற்காகத்தான்!"

"இதை நான் அறியேன். தேவி! அவளுடைய இரத்த நெஞ்சில் அன்புக்குச் சிறிதும் இடமே இல்லை!"

"அது தவறு; தங்களைக் கண்ட போதுதான் அவள் உள்ளத்தில்குண்டானவள் அன்பு உதயமாகிற்று. தங்கள் அபிமானத்தைக் கவர்வதற்காக அவள் எதுவும் செய்யச் சித்தமாக இருந்தாள்..."

"என்பேசில் இவ்வரசனைக் கொன்ற பழியைச் சமைத்தவரும் சித்தமாக இருந்தாள்."

"அது எதற்காக? தங்களை என் நென்மைக்கும் சோழ குலத்தாரிடம் கட்டும் உறவும் கொள்ளாம இருக்கச் செய்வதற்குத்தான்..."

"அதற்காக என்னைத் தஞ்சாவூர் இராஜ விதிகளின் கர்ச்சனையில் கழுவிச் செய்து செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டான். அதை விட அலுக்கைய கையில் பிடித்திருந்த கத்தியினுடைய என்னைக் கொன்றிருக்கலாமே?"

"தங்களைக் கொல்ல என்னி யிருந்தால் அவ்விலம் செய்திருக்கலாம். அவ் வது ரவிதாஸன் கட்டத்ததக் கொண்டு

தங்களைக் கொல்லச் செய்திருக்கலாம். பெரிய பழுவேட்டையார் குற்றத்தைத் தன் பேசில் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். பொன்னியின் செல்வர் குறுக்கிட்டுக் கிரகமிட்டால், தங்களை உண்மையிலேயே கழுவிச் செய்து கட்டின பிறப் பித்திருந்தால், ரவிதாஸன் கட்டத்தார் ஸ்ரீ தங்களை விடுவித்துக் கொண்டு போயிருப்பார்கள். தங்களுக்கும் ஒருவேளை இன்று ஆணையினின் மேல் சேர்ந்திருக்கும் கட்டத்தாட்கள் கலந்து கொண்டிருக்க தாலும் இருப்பினும்..."

"அத்தகைய விபத்து நேராமல் உடையதான் என்னைக் காப்பாற்றினார்."

"சோழ காட்டையும் காப்பாற்றினார். தங்களைப் போன்ற ஒரு வீரரின் சேவை சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்கு கட்டமானமும் காப்பாற்றினார்....."

"தேவி! சோழ சாம்ராஜ்யம் மகத் தாயது. ஐக்கிய ஸ்தலம் வீரர்களின் வளங்களும் வெங்களும் இந்த சாம்ராஜ்யத் ததக் கண் போலக் காத்து நிற்கின்றன. என் ஒருவன் இதன் உதவிக்கு அவ் வளவு அவசியம் பிறக்க முடியாது..."

"சோழ காட்டை காப்பாற்றும் புதிய அபாயங்கள் குழந்து கொண்டிருப்ப தாகத் தங்களை சொன்னீர்கள்."

"அது உண்மையானது. தேவி! ரவிதாஸ னுடைய குழந்தை நான் அறிவாய். பாண்டிய நாட்டுச் சிங்கத்தனத்துக்கு உரிமையான இரண்டு பேரை உன் டாக்கி விட்டான். முன்னே ஒரு சிறு குழந்தைக்குக் கொள்ளிடக் கரைச் சாட்டில் பாண்டிய மன்னன் என்று பட்டம் குட்டினான். அந்தப் பராக் குசன் நெஞ்செழியனுடன் இப்போது அமர புஜங்கள் நெஞ்செழியன் ஒருவ னும் சேர்ந்து விட்டான்....."

"அது ஈர் அமரபுஜங்கள் நெஞ்சு செழியன்?"

"ஆம் பழைய மதுராத்தனரின் பெயர் இப்போது அதுதான். பாண்டிய அரசுக்கு உரிமை கொண்டாடுவான். 'மதுராத்தன்' என்ற பெயருடன் இருக்க முடியாதல்லவா? சின்னப் பழுவேட் டையார் அருகிப் பன்னத்தில் விழுந்த தும், மலை உச்சியில் 'பாண்டியன் அமர புஜங்கள் நெஞ்செழியன் வாழ்க!' என்ற எழுந்த கோஷம் அந்தப் பெரிய அருவி விலும் சத்தத்தையும் அடக்கிக் கொண்டு எழுந்தது."

"இம்மாதிரி இரண்டு உரிமையாளரை ஏற்படுத்தி வைப்பதில் ரவிதாஸனின் கட்டத்தாருக்கு என்ன லாபம்?"

"ஒருவனுக்கு ஏதாவது பேர்ந்தால் இன்னொருவன் கையில் இருக்கட்டும் என்று தான். ஒருவனைக் கொண்டு இலங்கை அரசன் மகிந்தன் உதவியைப் பெறவும், இன்னொருவனைக் கொண்டு சேரமன்னவின் கட்டுறவைப் பெறவும் அக் கட்டத்தார் மூவறிப்பார்கள்....."

"ஐயா! என் சகோதரனும் தாங்களும் சேர்ந்து சதி செய்து உத்தமர் சோழரின் தலையில் மணி மருடத்தைச் சூட்டினார்கள். உத்தமர் சோழருக்கு சிங்கன் பெரிய நன்மை செய்து விட்டதாக நான் கருதவில்லை. தற்சமயம் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பாரத்தை வகிப்பது அல்லவா எளிய காரியமாகக் கோன்றவில்லை....."

"சோழ சாம்ராஜ்ய பாரத்தை வகிப்பது தற்சமயம் மிகப் பிரயோகசாலகாரியந்தான். ஆனால் அதை உத்தமர் சோழரா தாங்கப் போகிறார்? அவர் தமது அன்னைக்கு உதவியாக ஆவதில்

நிறுப்பனியில் ஈடுபட்டுக் காவல் கழிப்பப் போகிறார். சோழ சாம்ராஜ்யத்தைத் தாங்கப் போகிறவரும் பாதுகாக்கப் போகிறவரும் தங்கள் தம்பி அருள்மொழித் தேவர்தான்!"

"அது உண்மையே. அருள்மொழிக்கு அதற்கு ஆற்றலும் உண்டு. ஆனாலும் அவன் பிராயத்தில் சிறியவன்; அநுபவம் இல்லாதவன். சோழ சாம்ராஜ்யத்தைத் தாங்கி வந்த இது பெரும் வயிரத் துணிகள்—பழங்குடி அரசர்கள்—பொய் விட்டார்கள். பெரியவர் என்மை விட்டே சென்று விட்டார்! தாங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால், சின்னப் பழுவேட்டையார் சிறைத்து வருவதும் துரலயம் என்று தோன்றுகிறது....."

"அவர் சிறைத்து வந்தாலும் இராஜ்யத்துக்குப் பயன்பட மாட்டார். தமது மகனையும் மருமகனையும் நிரித்து கொன்று கொன்றிருப்பார்....."

"சம்பவமையதும் அதே நிலையை அடைந்து விட்டார். சில தினங்களில் அவருடைய உள்ளமும் உடலும் சோர்ந்து பலவீன மடைந்து விட்டன. மலையமான் மூன்றாமே மூதுழைவர். தமது பேரர்களில் ஒருவன் இறந்து இன்னொருவனுக்குப் பட்டமில்லை என்று ஆனதும் அவர்

ரும் அடியோடு தரைக்கு போனார். கொடும்பாளூர்ப் பெரிய வேளாளர் மனம் ஒரு நீலயிலிவ்வி. அருள்மொழி முடி குட்டிக் கொண்டு போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்து கடைசி நீலி லுத்தில் தம்மை ஏமாற்றி விட்டதை அவரால் மன்னிக்க முடியவில்லை. வான நிலை அருள்மொழி மனத்தில் கூட அவருக்குத் திருப்தி ஏற்படவில்லை. இனிமேல் இராஜ்ய விவகாரங்களில் தாம் தலையிடுவதில்லை. வேண்டும் கொடும்பாளூரில் ஆலயத்திருப்பணி செய்யப் போவதாகவும் கூறிவிட்டுப் போய் விட்டார். எடம்பூர் மாளிகையில் எடுத்த சதிக் கூட்டத்தில் வலந்து கொண்ட மற்றச் சிற்றரசர்கள் அனைவரும் அவர்கள் ஒன்று நீலிக்கக் காரியம் வேருக முடிந்தது பற்றி வெட்கி மனங் குன்றிப் போனார்கள். ஐயா! அருள் மொழிக்கு உதவி செய்பத் துணைவர்கள் வேண்டும். வான் வலி-தோள் வலியுடன் அருளுத் திறமையும் வாய்ந்த உற்ற வண்பர்கள் அவனுக்கு வேண்டும்.....

“நல்ல வேளைவாகப் பல்லைப் பார்த்தி பேந்திரர் இருக்கிறார்!” என்று சொன்னான் வந்தியத்தேவன்.

“அவருடைய துணை வலியும் அருள் மொழிக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்

வதற்கில்லை. அவரை ஊரை விட்டு அனுப்பி விட்டு உத்தமர் சோழருக்கு முடிசூட்டியதில் அவருக்குக் கோபம். அதைக் காட்டிலும். அருள்மொழி தன் அந்தரங்கத் தொழிராகத் தங்களைப் பாவிப்பது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை...”

“அவருடைய கோபத்துக்கு நீராவும் இருக்கிறது. சோழ குலத்துக்கு அவர் எவ்வளவோ தொண்டு செய்திருக்கிறார். ஏனோ புதிதாக வந்தவன். அவரிடம் ஏன் வேறுமாதிரி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

ஞாந்தலை சிந்திது போகித்து விட்டு, “அது எரிவது தீயில் என்னென்ப் விட்டது போலாகும்” என்று கூறினான்.

“பார்த்திபேந்திரர் மகாவிளர். அவரைச் சாரதாள் படுத்துவதற்கு வேறு வழி இல்லைவா?” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“அவரே அந்த வழியைக் குறிப்பிட்டார். என் தர்கதையிடரில் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார்.....”

“பார்த்திபேந்திரர் பவ்வாவருடைய விருப்பத்தை நீறாவேந்திற் சக்கர வந்தி மறுத்திருக்க மாட்டார்.....”

“குறும் அது சக்கரவந்தியைப் பொறுத்ததல்ல. அவருடைய மகளைப் பொறுத்தது. அவருடைய மகன் அதை

எத்துக் கொள்ள மறுத்து விட்டார்! ஆம், ஸார்! விரைவத்துக்கு மலர் எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தவர் திடீரென்று சிங்காதனம் ஏறி மணி மகுடம் குடிச் கொண்டதைப் பார்த்துப் பல்லவகுலத் தோன்றலுக்குப் பொறுக்க வில்லை. கடலில் படகு விட்டுச் சொல்லுருந்தவர் சிங்காதனம் ஏறியதும் அவருக்குச் சங்கடமில்லை. பழைய பல்லவ நாட்டுக்குத் தன்னைச் சுதந்திர மன்னனுக்கிச் சிவகாசனம் எழுதும் உரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்..."

"ஆகா! அது எப்படிச் சொடுக்க முடியும்? சோழ ராஜ்யத்தைச் சிவகுமாரன் படுத்துவதாகு மல்லவா?"

"அந்த உரிமை சொடுக்க என் தக்கதெம்மதித்து விட்டார். அத்துடன் பல்லவ குமாரர் சிங்காதனம், முன்னோரு சபைப் பல்லவ அரச குமாரி சோழ குமாரன் ஒருவரை மணந்து கொண்டானாம். அதற்கு டைகர் சுந்தர சோழரின் குமாரியைத் தமக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரினார்!"

இதைக் கேட்டதும் வந்தியத்தேவனின் முகம் மிக்க மனவேதனைகளைக் காட்டியது. அதை மறைத்துக் கொண்டதற்காக அவன் முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டான்.

குந்தகவரின் முகம் புன் சிரிப்பால் மலர்ந்தது. வேண்டுமென்றே அவன் மேலே ஒன்றும் சொல்லாமலிருந்தான்.

எற்றுப் பொறுத்து வந்தியத்தேவன் "அதற்குச் சக்கரவர்த்தி என்ன விடை கூறினார்?" என்றான்.

"அதற்குச் சக்கரவர்த்தி எப்படிப் பதில் கூறமுடியும்? அது அவர் மகன் விருப்பத்தைப் பொறுத்ததல்லவா? சக்கரவர்த்தி தம் மகனைக் கேட்டார்..."

"சக்கரவர்த்தித் திருமகன் அதற்கு என்ன பதில் கூறினார்?"

"பார்த்திபேந்திரனைக் கைப்பிடிக்கச் சம்மதியில்லை என்று சொல்லி விட்டார்!"

"என்? என்?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்ட குரலில் அடங்காத ஆர்வம் தலையிடிது.

"சக்கரவர்த்தித் திருமகன் காரணம் எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும்? இருந்தாலும், ஒரு காரணம் கூறினான். தெய்வப் பொன்னி நதி பரையும் புனல் காட்டை விட்டு, வெளி நாட்டுக்குப் போக விருப்பமில்லை என்று கூறினான்."

"அது ஒன்றுதானா காரணம்?"

"வேறு காரணமும் இருக்கலாம். அதில் சிரத்தை உள்ளவர்களுக்கு அவ்

களை சொல்ல வேண்டும்? ஏனோ தானே என்று கேட்பவர்களிடம் எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும்?" என்று குந்தகவரன்

"தேவீ! அவ்வியைத் சிரத்தையுடனும் ஆர்வத்துடனும் கேட்கிறேன்."

"அவ்வியைச் சிரத்தையும் ஆர்வமும் உள்ளவர்கள் தாங்களாகவே அதைத் தெரிந்து கொள்வார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை."

குந்தகவரின் முகத்தை அப்போது தான் முதன் முதலில் பார்ப்பவன்போல் வந்தியத்தேவன் பார்த்தான்.

மின்னலை மின்னல் தாக்கியது. அங்கு போடு அங்கு மோதியது. சொர்க்கம் பூமிக்கு வந்தது. மன்னுலகம் விண்ணுலகம் ஆயிற்று.

விழிகொண்டதில் விஷயம் புன்சிரிப்புடன் குந்தகவரன் "ஒரு பெண்ணின் மனத்தில் உள்ளதை அறிய முடியாமல் அவள் வாயினால் சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் ஆண் மகனைப் பற்றி என்னவென்று நினைப்பது? சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் பகைவர்களுக்கிடையே தந்திரச் சூழ்ச்சிகளை பெல்லாம் அவர் அறிந்து கொள்ள முடியும் என்று எவ்விதம் எதிர்பார்ப்பது?" என்றான்.

வந்தியத்தேவன் சற்று சேதம் மேலும் கீழும் பார்த்து விட்டு, "தேவீ! பழம் பெரும் பல்லவ குலத்தில் வந்த பார்த்திபேந்திரன் கோரிய அந்த கோரிக்கையைத் தங்குவதற்கு ஒரு குடிசை சிறுவும் இல்லாத அரைகை வாலிபன் ஒருவன் வேண்டி வந்தான். அதைப் பற்றிச் சக்கரவர்த்தி என்ன நினைப்பார்?" என்றான்.

"அவர் என்ன நினைத்தாலும், தம் மகனுக்கிடையே விருப்பம் என்னவென்று கேட்பார்; அதன்படியே பதில் சொல்லுவார்."

"தேவீ! சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரி என்ன பதில் சொல்லுவார்?"

"இப்படிச் சுற்றி வளைத்துக் கேட்டுக் கஷ்டப் படுவானேன்? சக்கரவர்த்தியிடம் சொல் கேட்டுப் பார்த்து விட வாமே! பதில் உடனே தெரிந்து விடுகிறது!" என்று குந்தகவரன்.

"அது எப்படிச் கேட்க முடியும்? எழும் முதல் வேல்கி வகையில் ஒரு குடை சீழலில் ஆளும் மன்னர் மன்னரின் திருமகனைத் தனக்கு மணம் செய்து கொடுக்கும்படி னாரு பேருயில்வாத வாலிபன்—உற்றார் உறவினர் அந்த அரசாத்தை நிறுவுவான்—எப்படித் துணிந்து கேட்க முடியும்?" என்று வல்லவகாரவன்.

"வானார் குலத்தில் பிறந்த வீரருக்கு இவ்வளவு தண்டாக்கம் எங்கென்று

வந்தது? முதல் முதலில் தங்கள் என் னைப் பார்த்த போது தங்கள் குலப் பெருமை பற்றிக் கூறியதை நான் மறந்து விடவில்லை. சேர சேழ் பாண்டி யர்களின் அரசன்மகனாகிய ஆன் குழந்தைகள் பிறந்தால், அக் குழந்தை யின் மார்பு அகலமா யிருந்தால், மாவை வானவரின் பெயர்கள் எல்லாவற்றையும் அந்தக் குழந்தையின் மார்பில் எழுதவாய் என்று அரசவர்கள் கணிப்படைவார்கள் என்றார்கள். வானவர் குல மன்னரின் அரசன்மகன் வானவில் மூலேந்திரனாகும் காத்திருப்பாரிகள் என்றும், புலவர்கள் அம் மன்னரிடம் பெற்றுப் போகும் பரிசுகளைப் பார்த்து, 'இது என் குதிரை! இது என் யானை! இது என் கிரீடம்! இது என் குடை!' என்று அவர்கள் பெரிசு கொள்வார்கள் என்றும் சேர் னார்கள். அவ்வாறு பெருமை யடித்துக் கொண்டவர் இவ்வளவு அடக்கம் கொண்டவரானது ஏன்?"

"தங்கள் தம்பியின் கிரேக்கோன் அதற்குக் காரணம். பழைய குலப் பெருமைகளைக் கூறிக் கொடுப்பதையும் பார்ப்பதை அருள்மொழிவர்மர் வேறுக் கிருர். சூரிய குலத்தில் தோன்றியவர்கள் என்றும், கரிகால் வளவன் வம்சத்தினர் என்றும், விஜயநாயகர் கோழியின் பேர சின் பேரர் என்றும் பெருமை யடித்துக் கொண்டதை நினைத்து அவர் கிரீக்கிருர். ஒரு நான் அவர் என்னிடம் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? 'என் குலத்து மூன்றோர்கள் இது வகையில் செப்புப் பட்டயமும் சிலாசாலையுமே எழுதுவிக் கும்போ தெல்லாம் சூரிய வம்சத்தி னிருந்தும் மறு கிரீசர் கோழனிலிருந்தும் சிபிர் சக்கரவர்த்தியிலிருந்தும் தோடக்கி எழுந்தர் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். நான் அரசு பீடம் ஏறினால் இந்த வழுக்கத்தை மாற்றி விடுவேன். நான் எழுதுவிக் கும்பிலாசாலையையும் செப்புப்பட்டயங் களிலும் நான் சாதினை செய்த காரியங் களை மட்டும் பொறிக்கச் செய்வேன். அப்போது அர் சாஸனங்கள் புனைத் துரைகொள என்ற ஐயத்துக்கு இடந் தாரா தெலுக் கித்தியாக விளங்கும்' என்றார். தெளி! நானும் அவருடைய கருத்தை ஒப்புக் கொண்டேன். பழைய குலப் பெருமை பேசுவதை விட்டுவிட உறுதி கொண்டேன். தங்கள் தந்தை வாரிடம் சென்று என் பழைய குலப் பெருமைகளைக் கூறித் தங்கள் கரம் பிடிக்கும் பாக்கியத்தைக் கோர மாட் டேன். அருள்மொழி வர்மரும் நானும் இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் மேன்

மைக்கு எங்கள் ஆயுளை அர்ப்பணித் திருக்கிறோம்.கடக்கே விந்திய பர்வதத்தி லும் தெற்கே திரிகோண மலையிலும் மேற்கே வட்டசர் தீவிலும் மிழ்க்கே கடல் கரங்கு அப்பாலுள்ள சாவகத்திலும் கடாரத்திலும் காமபோஜத்திலும் புனிக் கொடிநாயப் பறக்கச்செய்த தீர்மானித் திருக்கிறோம். நான்கு மேற்கொண்ட காரியங்களை ஓரையேறும் சாதித்த பிறகு கந்தரமேழ சக்கரவர்த்தியிடம் சென்று 'இதோ நான் அளித்து வந்திருக் கும் வேற்றி மாலைகளைத் தங்கள் திருக் குமாரியின் கழுத்தில் சூட அதுபதி கொடுங்கள்!' என்று விண்ணப்பித்தாக் கொண்டேன். இவ்வகைக்குச் சென்று மிகத்தனை வென்று பாண்டியன் மது டத்தையும் இந்திரன் நாராததையும் கொண்டு வந்து இவ்வாறியின் மூன்றால் வைப்பேன். வைத்து விட்டு, 'தங்கள் திருக் காதலர்ப் பிடிப்பதற்கு நான் தகுதி புன்கவனாகும் அந்த பாக்கி யத்தை எனக்கு அளிப்புகள்!' என்று பெருமைபொருடேட்பேன்....."

"ஐயோ! தங்கள் தீர்மானத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். தங்களுக்குடைய பார்த்தி பேர்திரர் ஸரப் போக்குக்கும் உரை வேற்றுமைகளைக் கண்டு விவரம் மிழ் கிறேன். ஆனால் ஆன் பிண்டியாசிய தாங்கள்தான் இவ்வாறெல்லாம் செய்ய வாய். வெற்றிகளையும் சாதிக்களையும் கொண்டு வந்து சமர்ப்பிக்கவாய். அவற் கைக் குறித்துப் பெருமை யடைபவராய். பெண்ணால்ப் பிறந்தவர்களுக்கு இவை ஒன்றும் சாத்தியமில்லை. அவர்களுக்குத் தேவையும் இல்லை. அரசு குலத்துப் பெண்ணைக்குச் கயங்காரம் நடத்தும் வழக்கம் உம் தோரத்தில் வேகு காலம் இருந்து வந்தது. இப்போது ஏடுரு மைற்று விட்டது. ஐயோ! என் தந்தை எனக்கு ஒரு கையம்மரம் நடத்தி அதற்கு இந்தப் பந்த பாரத தோரத்தினுள்ள அந்தனை அரசகுமாரர்களையும் அழைத் திருந்தாராகுமல், என் கையினுள்ள மாலைகளை அவர்கள் வாகுடைப கழுத்தி லும் போட்டிருக்க மாட்டேன். தஞ்சைக் கோட்டையிலிருந்து தப்பி ஓடி வந்து பழையாடை ஆலய பட்டரின் துளை யுடன் ஓடமேறி ஓடைகளைக் கடந்து அரசன்மகித் தோட்டத்துக்குள் புகுந்து என்னைத் தனிமையில் சந்தித்த அரகைத வாலிவர், அந்தனை அரசகுமாரர்களுக்கு மத்தியில் எவ்வேளாவது இருக்கிறாரா என்று தெடுவேன். அவருடைய கழுத் திவே தான் என் கையினுள்ள கயங்கா மாலைகளைப் போடுவேன்!"

விச்தியத் தேவனுடைய செவ்வியம் ஆவிரம் செவ்வியம் ஒளித்தது. வானத் திமிருத்த போன் மறுப் போழித்தது. தனிவனும் மலர்வனும் குழல்வெய் மரம் கனின் உச்சியில் வர்ணப்பட்டுப் பூர்வென் இறகுவின விசித்தது கடனும் பூரித்தது.

இதுவகையில் உட்கார்ந்திருந்த வந்தியத் தேவன் எழுந்து நீங்கான்.

"என் உதயது தங்களுக்குப் பிடிக்க வில்லையா?" என்று குந்தகம்.

"என்ருங்க் கேட்டீர்கள். என் விழித் திருக்கிறேன். என் காழில், விழுந்ததென் லாம் உண்மையா, அல்லது கனவு என் றிறேன் என்று சொல்கிறேன். கனவு காணவில்லை, உண்மையான் என்று தெரிந்து கொண்டேன்! பாத்கடலின் கடைத்து தேவர்கள் அமுதத்தை அடைந் தார்கள். அநாத அருந்தி அமரதானர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேன். தங்கள் இப் போது உதயம் மொழிகள் என்னை அமுத மூண்டவனுடன் மொழி விட்டன! என்ருங் புத்துயிர் அளித்து விட்டன!"

குந்தகம் அப்போது "ஐயோ! ஒன்று மாதிரியும் சிறையில் வைத்துக் கொண் றார்கள். சிங்கன் போருயிடங்களில் எத்தனையோ அபரவங்களுக்கு உட்படு கிறான். எவ்வளவோ போர்வையங்களில் போர் செய்கிறான். பகையான வஞ்ச கர் குழந்தியாய் தங்களை மெதுவாக, அதுபடி மூய்ந்தபொருள். அப்படி ஏதாவது தங்கள் உயிருக்கு அபாயம் சேர்ந்து விட்டால், இந்தத் தேவம் பெருமை வாய்ந்த சோழ குலத்தில் பிறந்த ஓர் இளவரசி கையாணம் ஆக தற்கு முன் ஐயிலேயே கைம்பெண் ஆவாள்! இந்த மறந்து விடாதீர்கள்!" என்றான்.

"தேவீ! அப்படி ஒன்றும் சிர்சவமாக சொது. என்னை அமுதமூண்டு அமா னுமி விட்டேனே! எனக்கு இனிமறையும் இல்லை! என இருள் குழந்த வனந்தரங் களில் காற்றும் மழையும் கருகிப் பெய்து என் திரை தெரியாமல் தடுமாறும் சம யங்களில், தங்கள் அங்காட்டு மத்தியில் உன் விட்டியப் பவனாக்கு அருகில் விளக்கெந்தி வைத்துக் கொண்டு என் க்காகக் காத்திருப்பீர்கள். அந்த சிறைவு என்ருக்குத் கூதரியமணித்துக் காற்ற மழை கனூந்த காத்திரிந்து தப்புவதற்குத் துணை செய்யும். அது கடனின் ருதியில் மரக் கலத்தில் ஏறி வானும் வானமும் மாதமும் கணக்கும்" மறந்து திக்குத் தெரியாமல் மறி மயங்கிக் கடு கலங்கி சிற்றும் போது, ஸப்தரிஷி மண்ட வத்தின் அடியில் என்றும் சிறந்து சிந்து கடர் விட்டு வழிகாட்டும் தருவ

வந்திரமாதத் தங்கள் ஒளி வீச விர்கள். என் திரை அறிந்து என் மரக் கலத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவோன். கடற்கரை ஓரத்துப் பாதைகளில் மாயவாகன் போன்ற பேரவாகன் தாங்கிக் கடல் கொத்தித்துக் கொண்டிருக்கும் இரவு சேரங்களில் கலங்கரை விளக்கி விடுத்து வரும் உயிர்காக்கும் ஒளிவாகத் தங்கள் பிரகாசிப்பீர்கள். அந்தப் பிர காசத்தைக் கொண்டு என் படகு பாதையின் மோதமம் கரையிலே கொண்டு வந்து சேர்ப்பேன். புதுதும் பூண்டும் முனிவாத அண்டமரான பாடுவனப் பிரதேசத்தில் வடகங்கை கனல் என்ருக் கொழுத்தும் பெய்யிலில் அனல் பீழம் பெணர் கட்டுப் போகக்கும் மணலில் என் தாத்தையால் கா உலர்ந்து விவ் வைக் கால்கள் வறண்டு தவித்துத் தத்த விக்கும் சேரங்களில் தென்னை மரங் களும் தேன் கதிரைகளும் குழந்த நீவாநி னாற்றுகத் தங்கள் என்ருக்கு உதவு வீர்கள். தேவீ! இந்த விசித்த பரந்த உலகத்தில் என் எங்கே போனதும் எத்தனை கட்டங்களுக்கு உட்பட்டா லும் ஒருகான் கட்டாயம் திரும்பி வரு வோன். திரும்பி வந்து தங்களைக் கரம் பிடித்து மணந்து கொள்வோன். இந்த என் மயிதிரதம் சிதைவெதும் கரையில் என்னை மான் ரெருங்க மாட்டான். அமுதமூண்ட அமரனாக இருப்பேன்!"

இவ்விதம் வந்தியத் தேவன் தன் வர்ணிகையில் என்ரும் பேசி அறிவாத வானு பேசினிட்டு உட்கார்ந்தான். இளைப பிராட்டி மெய்மறந்து அவன் முகத்தைப் பார்த்த வண்ண யிருந்தான். இந்த வார்த்தைகளை பெய்யாய் இந்த வீரன் முதல் முகதவாகத் தன்னிடம் சொல்ல வில்லை பென்று. எத்தனை எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஏக யுகாந் திரங்களில் எவ்வளவோ நடகவ இதே சோத் பிரகாசத்தை இவனிடம் கேட் டிருப்பதாகவும் அவனுக்குத் தோன்றி யது. இந்தச் சித்தப் பிரகமயின் விசித் திரத்தைப் பற்றி அவன் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த போது "அக்கா! அக்கா!" என்ற வானதிரின் குரல் கேட்டது.

இருவரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

வானதி விவரந்து அவர்கள் அருகில் வந்து. "அக்கா! இவருக்கு ஓர் அவசர ஒளி வந்திருக்கிறது. மணிமாலையின் தகையன் கந்தமாதனிடமிருந்து வந்திருக் கிறது!" என்று சொவ்விக்க கொண்டே ஓடுகவ சிட்டிருன்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

★ டிரை பாட்டரி வீற்பனைப்பாளர்களுக்கு ★

★ மிகக் குறைந்த விலை ★

★ 112 ரூ. 42/- } தேல் ஒத்தட்ட 12½% ★

★ 113 ரூ. 38/- } தேல் 3-4 ரூ 12½% ★

★ 114 ரூ. 36/- } தரி 2½% ★

★ } தேல் 18-20 ரூ 12½% ★

★ } தரி 1% ★

★ எங்கள்து கல்கத்தா, கான்பூர், காக்பூர், கிளை ஆபீஸ்களின் ★

★ எல்லாருடையது உட்பட்ட விவரப்படுத்துகின்ற பணிகள், ★

★ எழுதப்பாடு. இத்தரம் மற்றும் சென்னைவில் உள்ள ★

★ எழுதப்பாடு உலம் எழுதப்பாடு பெருமேருதும் ★

★ எழுதப்பாடு எல்லாவிட சதுரங்கம் அளிக்கப்படும். ★

★ உட்காது எழுதப்பாடு எழுதப்பாடு உட்காது ★

★ உட்காது இல்லாமல் அளிக்கப்படும். இது எல்லா ★

★ உட்காது மற்ற எழுதப்பாடு எல்லா ★

★ உட்காது எழுதப்பாடு அளிக்கப்படும். ★

எஸ்ட் ரேலா
பாட்டரிகள்

எஸ்ட் ரேலா பாட்டரில் கிட்டி, பம்பாய்-18

பிரதான: மதுரை, கும்மி, கங்கோடு, கான்பூர், காக்பூர்

உங்கள் பேனாவின்

ஆயுளை
நீடியுங்கள்!

பார்க்கர் க்வின்க்

உபயோகியுங்கள்

ஸால்வ்-X

அடங்கிய எம் இது ஒன்றே

இப்பொழுதே பார்க்கர் க்வின்க் உபயோகிக்கத் தொடங்குங்கள். பேனாவைப் பாதுகாக்கும் பொருள் ஸால்வ்-X அடங்கிய எம் இது ஒன்றேதான். இந்தப் பொருள் பேனா அடைபடுவதைத் தடுக்கிறது. உள்சுழியில் நீங்கள் எழுதுவதற்குப் பேனாவை துப்புறவாகக் கழுவி எத்தம்செய்தீரது. எம்யோட்டம் தடைபடின் தி லாகவமாக அமைகிறது. க்வின்க் அழியா வர்ணங்களினால் அல்லது கழுவுக்கூடிய நிறங்களினால் நீங்கள் விரும்பியபடி லாங்கலாம்.

விநியோகஸ்தர்கள்: டாபிள் & சோன் (இந்தியா) லிட்.

த. பெ. 51, மதராஸ்

குழந்தைகள் விடுவாடிய போது தீய வளித் திருவாரை அந்த இடத்தில் அகிதம் எய்தத்தில் கொண்டடியது போலத் தோன்றியது. "திருட்டுப் பூதி" விடுவாட்டின் போது திருட்டுப் பூதியோடு குழந்தை உருக்கொண்டு அந்த விட்டையோ மந்து விபத்தும் படி இருந்தது. கை இரண்டையும் துரிதமாக போலத் தோன்ற வைத்துக் கொண்டு யானையின் போல ஆடி, அகலாத ஆடி "யானை ஊட" உகித போது "அது துறு யானையுக்கும் தீனி போட்டுக் கட்டுமா?" என்று கேட்டு விபத்தால் மோடயிது இருந்த றுதுவர். "யானை விடு" கட்டியபடியும், "தோழியைக் கண்டு பிடி" விடுவாட்டினும், "படிகோட்டி" உடையதும், "தாய்ப்பெ, தாய்ப்பெ" "தாய் இலையி" முதலிய விடுவாட்டுகளும் பட்டம் பிடித்த வெள்ளித் திரையில் காட்ட வேண்டிய அற்புதமான காட்சிகள்.

இந்தவிடுவாட்டுகள் ஒன்றொன்றுக்கும் ஏற்ற வண்ணம் காட்டு அமைத் திருந்தார்கள். பாட்டை இவையோடு பாட்டைகளுக்கு ஏற்றபடி அது அது குழந்தைகளும் ஆடி, ஒடி விடுவாடும் போதுகாலோ காலையிற் குழந்தை வளித் குதரைய உலகத்தில் இருப்பது போலத் தோன்றியது.

அகிதம் திருவர் திருவிகை "தெருக் கூத்த" விடுவாட்டு ஒன்று விடுவாடி ளார்கள். கூத்தக்கு ஏற்றபடி குழந்தை கள் போலும் காட்டுக் கொண்டனர். பரதாட்டின் உகிய அந்தனை வித மான சிரமம் ஆள் போல் உடல்களை அணித்த கொண்டார்கள். தெருக் கூத்த உடைய ஆரம்பமாகிற்று.

"தெருக்கூத்த தகைய ஆடுவான்
தகைய விடுவாடியை
பெண் வேலும் தகைய போடுவான்!
ஒருகத்தா: இருகத்தா!
ஒன்பது கூத்தாடுவான்!
உட்டகத்தா படிக்கக்கொண்டு
கருட்ட கருட்ட
கை விழும்புகை!"

என்ற பாட்டைச் சிரமிய காட்டின் பாடக் குழந்தைகள் அதற்கு ஏற்ற காத ஆடி ஆடி கூத்தம் போது அகித மாகவும் காட்டும் தாயின் காட்டுத் தோண்டு பரிசைக் குழந்தைகளும் ஆடி ஆரம்பித்த விட்டை.

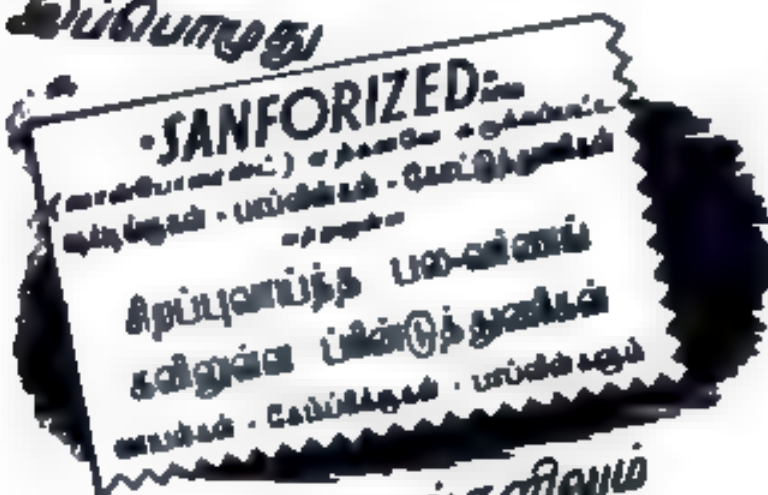
(குழந்தைகளும் காட்டுவோரும் ஆடுவோரும் படிப்பும் கொண்கக் கொடுக்கவாய் என்பதற்கு இந்த விடு

1. தெருக் கூத்த தட்டகித்த. 2. விடுவாட்டு விடுவாடியைத்தித் ஒரு தெருத்தம். 3. ஈனும் குதகம் விடுவாட்டு விடுவாடியைப் பத்தி விதத்த போல் இரு. 4. விடுவாடிக்கு அந்திருத்த போல் தாய்க்கை காட்டத்தில் ஒரு பகுதி.

அரவிந்த்

உயர் புகத்துணிகள்
இப்பொழுது

எல்லா இடங்களிலும்
கிடைக்கும்

அறிந்த பிசுல் கிபிட்டுரு,
அழகம்பாபாத்த - 2

அழகம்பாபாத்த:

அறிந்த பிசுல் கிபிட்டுரு & கம்பெனி
6, கிடைத்த தெரு, கைக்கி-75, கிழவாட்டி வீதி, எழுவா & கிழவாட்டி

பி. என். அழகம்பாபாத்த

கைக்கி, கைக்கி & கைக்கி

கைக்கி & கைக்கி & கைக்கி

கைக்கி, கைக்கி

நாகதி புருஷாத்தம் & கைக்கி கிபிட்டுரு

கைக்கி கைக்கி தெரு, க. கைக்கி, கைக்கி

அந்த பத்மாவதிக்
முகம் பத்மமோகனியின்
வானம் அருகிலிருந்து கோலி
லில் அகில ஆடம்பரம் எழவு
மீட்டி எகில முகத்தில் வட்ட
தேறிவது. இன்னும் ஒரு மணி
சேர்த்திய நம்பதிகள் வந்தவ
மரக்க கோலிலிருந்து வந்து
விடுவார்களே. அவர்கள் வரு
கையை எதிர்பார்த்த வண்ணம் மாடிக் கையி
பிடிச் சவரிக்மீது சாய்ந்தவண்ணம் சிந்த பதா
காவதிக் உகந்ததிக் மெழும்பினிற் றுட்டு சிற
வேதிகையும் எழுந்தது.

"மீக்க ஆடம்பரமாக வட்டக் கோல்பு வன்
முழுகதிக் கிளவானம், வன் அநிதீதந்தம்
இந்த எகிலவடி எகில முகத்தில் வட்டமடி
வந்தது."—இவ் வேதிகை எழுந்ததும் அந்த
வன் பத்மாவதிக் ஒளிவந்த வண்ணம்க் தும்
இருந்திருந்தவன் ஒளிவந்த உருக்கு விழுந்தது.

பெரிய பிரதாரமான பரதாமதிக்
பந்த வருஷவன் முழுகதிக் சிவவானிக்
பிறகு அபூர்வமாய் பித்திர பித்திர வன்
வயவந்ததிக் கோல்கட்ட அநிதீதிர வன்
பாடுகள் செந்து வன் வண்ணம் அழகுந்தது.

பவான விருத்திரபரததிக் வன் அநிதீதிர
அபூர்வமாய் பித்திர வன் பரதாமதிக் கோல
மகிழ்ச்சி

வந்திரமாவும் இருந்தது.
இது குறித்து பரதாமதிக்
தம்பதிக் அநிதீதிர வன் பரு
கையும், மெழும்பினிற் றுப்பட்
டது. வன்பின் ஒய்வோரு
வருக் குழுகதிக் சாளுத்
திரை வட்டவந்ததிக் சிவ
வித்திரவது அந்தத் தம்பதி
வன்க் மெழும்பினிற் கோர் வன்க்

இவ்வ வன் வயவன் விருத்திர ஒரு சிறுவன்க்
கோலி பவான ஒளித்து அநிதீதிர வன் வந்ததிக்
வன் இருந்தது. அவன் மீக்க குவந்திர
கேட்டான்: "அப்பா! பாடுவான்க் வண்ணம்க்
வன் 'பாடுவ' தேவியின்க்!"

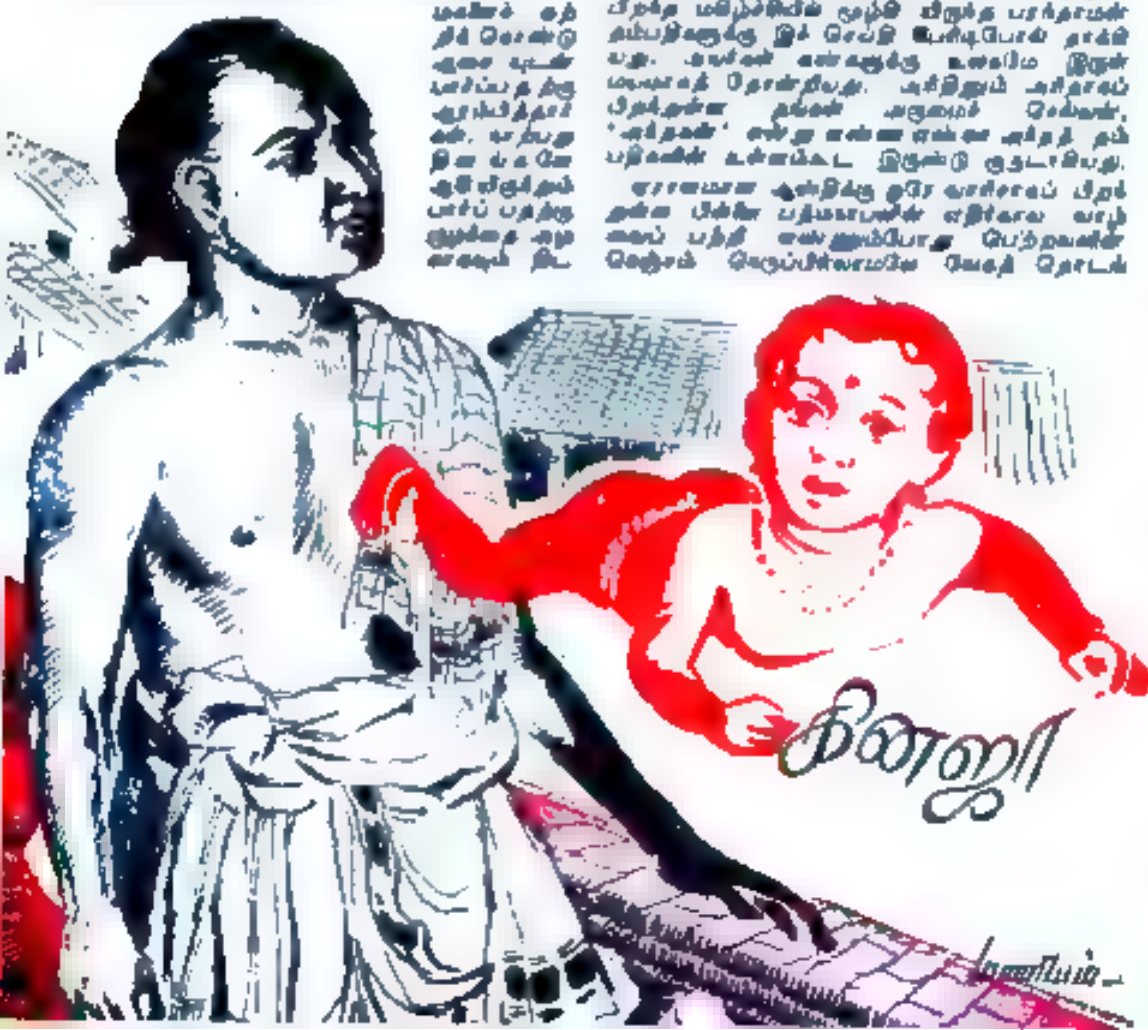
சிறுவன்க் தம்பதி பரதாமதிக் குழுகதிக்
கிள வண்ணம் கோலத் தன் பிரதாரிக்
அவரது வண்ணம் குவந்திரவது அநிதீதிர.
"அ! இது வேதிகை! முழுகதிக் வண்ணம்
வன் வன் பிரதாரிக் பிரதாரிக் விழுந்திரு!
குழுகதிக் தன் வண்ணம்க் வன் கோட்டின்க்!"
வந்து கேட்டான்.

இவரது கோல்க் பவரது ஆரம்பம்க்
விவானம்க் எழுந்தது. பரதாமதிக் தருகிக்
பட்டான். குழுகதிக் பரதாமதிக் தம்பதிக்
அருகம்க் கோலம்க் 'வன் பரதாமதிக் அந்தம்க்'
வந்து திரிபெ க் திரிபட்டது.

வன் பெற்ற குழுகதிக் கோல வயவதிக்
பிறகு மெழும்பினிற் ஒளி விழுந்த பரதாமதிக்
தம்பதிக் இக் கோலி கோலியோடு வந்த
வது. அவன் வண்ணம்க் உவனிக் இருந்
மயவந்திற் கோலிவது. அநிதீதிர அநிதீதிர
பிறகு தன் வண்ணம் அருகம்க் கோலம்க்,
'அந்தம்க்' வந்து வண்ணம் வண்ணம் அந்தத் தன்
பிறகு வண்ணம்க் இருக்கு குழுகதிக்.

ஏனவான வுத்திர ஒரு வானம்க் பிற
தன் பித்திர பத்மாவதிக் எதிராவ வன்
வன் பந்த வண்ணம்க் கோலிவது. கோலம்க்
கோலம்க் கோலம்க் கோலம்க் கோலி கோலி

மகிழ்ச்சி
திக் கோலி
அவன் வன்
பரதாமதிக்
அநிதீதிர
வன் வந்து
தன் வந்து
அநிதீதிர
பரதாமதிக்
குழுகதிக்
வண்ணம்

மகிழ்ச்சி

நினை; இது என் தலை அது உண்டானது
இது கீழ்ப்படி இத்தகைய குற்றம் கீழ்
அவரது அன்பு கிடைத்த உதவியை என்
அறிவையும், மதிப்பினைப் பெறுகிறேன்
மேலும் நான். இவ்வாறு அவர்களை
எனக்கு வாழ்வு தருகிறது. மேலதார்த்தம்
எனக்கு விட்டு அவரைப் பின்பற்ற என்
என்னை உடனடி உதவி என்னைக்கு
பின்பற்ற வேண்டும் மனத்தை காட்டி வருத்
தும்" என்று உரி கீழ்த்திட்டம்.

[illegible]

பரந்தாமன் தம் அருமை மனத விவரத்தை வேறு விவரிப்பவர்களை வெளியே அனுத்தார். அந்தமனது தம் மனதுக்கு இன்னதொன்று இல்லை என்று எங்கேயாவது இருந்திருமென்று எங்கேயாவது பரிசீலிப்பவர்களை வெளியே அனுத்தார். ஆகவே அவர் அவ்வாறும், வெளிவாறும் செய்த பதம் அப்படித் திருமனத்தின் வேறு சிறப்புகளை வெளியே அனுத்தார். அதன் பின் மனதின் இவ்வாறு வாழ்வை என்று மிகுந்த அவர் அந்த மனிதர் டி.கே.வே இவ்வாறு இருப்பதற்குத் செய்த அடைதல். இவ் வாட்டினால் அவர்த் சமோதரமும் அவர்த் சோதரமும்.

சென்னை துணிவு புக்ஸ் ஸ்டீபென். நாடாட்டலும்
தொண்டர் மாண்புமிகு அமைச்சர் ஸ்ரீ கே. நாசிராஜன்
அங்கத்தின் துணைச் செயலாளர் பூங்குடிசைத்
தமிழ் எழுத்தாளர் அகலம் ஸ்ரீ ஆர். எஸ். நாசிராஜன்
அமைச்சர் அங்கத்தின் துணைச் செயலாளர் ஆர். பி.
அப்பாணிப்பாளர் சென்ற 25-4-54 சென்னை
லில் மிகவும் தீவிரமாக விவாதம் நடந்தேறியது.
அங்கத்தினர் அன்று மாலை 10.30 வரையில்
புத்தியம் பிழைக்கக் கிழமை சென்ற மாண்பு
மிகு அமைச்சர் துணைச் செயலாளர்.

அதற்கு எதிராக இரண்டு பிரச்சனை
எட்டு விட்ட பதிலாகப் பரிசீலிக்கும்

செய்துள்ளதில் பரிசுத் தரப்பட்டதில்
வந்தால் அம்மை அப்படி உண்பதில் பரிசுத்

காலம் செல்ல வந்தது பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஓர் அமைச்சராகத் தம் பதவித் திரை வளர வந்த வீட்டை.

“குடிசை” “குடிசை” என்றெழுந்த அந்தப் பத்திரிகையின் பக்கங்கள் அந்நேரம், அவன் துடிப்புடன் பக்கங்கள் மறுபுறம் போகிவிட்டிருந்தன.

“டக்” “டக்” செய்த புயல் சத்தம் கவனம் செலவிலில் போதி எதிரோல் வந்த அந்த டாக்டர், பதமாய்ப்பது அவ் பிடித்த குறுக்கே வந்தாயி, “கவனிக்காதீர்கள் ஸார்; உங்கள் கவனிக்காத கவனம் துணிபுடந்தான் இருக்கிறார். கவனிக்காதீர் போய்யாறும் இங்கே” என்று. டாக்டர் தந்தையார் பதமாய்ப்பது அவ் மருத்துவமனையே எங்கேயே சிக்கி, அவ் தன் இருந்த கவனமே போந்து விடாமல் பிடித்தார்.

இதற்குரிய விவரங்கள் மூலக் பத்திரிகைகளில் அச்சுப் பிரதானம் இதுகாமாகப் பிரசுரம் செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இவ்விதம் இப்பத்திரிகைகளில் உள்ள பத்திரிகை விட்டலாகப் பத்திரிகை உயர்ச்சிக்காகவே, எவ்வாறு

[illegible][illegible]

அந்தப் பதிகப்பைத் தர வழங்கியது எந்த
தகவரமோ யாரைவிடக் கவனத்தில் கொள்ள
முடியாதது. அப்போது அடுத்த வீட்டு மொல்
யாரைவிடக் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. அ
ந்த வீட்டில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. அ
ந்த மொல் கொள்ளப்பட்டது.

[illegible]

வினா: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு, "அமைச்சர்" என்று குறிப்பிடப்படும் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிப்பாரா?

[illegible]

இதற்கும் வங்குடி வீதித்துக் கோன்டு எழுந்த
உட்காத்த வீட்ட அந்தச் சோம்புத்தித் திடுக்கி.
"அப்படியென்று யார், எழுந்திர் பின்ன..."

பெரம்பூர் ஸங்கீத ஸபா (REGD.)

மாத்தூர், ஸ்ரீ இலாகப்பேட்டை மதேவரத்தனாவு அர்ப்பணம்

யோதம சீத்பதி ஸ்ரீ வி. வி. ராஜகண்ணன் அவர்கள் நிறைவு சாஸ்பார்க்கல்
கல்வி ஆலோசகர் ஸ்ரீ ஏ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் நல்லமை வலிப்பார்க்கல்

இடம்: நார்பதாரி காலநிலை கல்வரை செட்டி அறங்கூர் பெரியூர்

[illegible]

Space Donated by —

[illegible]

ப்ளிட் டில் நாங்கள் ஆறு
கீடநாசினிகளை சேர்ப்பதன் காரணம்

சத்த ஐநா பேரவையிலிருந்து எவ்வளவு பூத
கிரகம் வந்ததும் சத்த ஐநாவை,
உதாரணமாக பேரவையிலே 'A' இலிருந்து
வந்திருக்கும் எவ்வளவு கிரகம் வந்ததும்
விடக்கூடும்—ஆனால் எப்போதும் பூதகிரகம்
வந்திருக்கத்தான் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்.
பேரவையிலிருந்து வந்திருக்கத்தான் வேண்டும்.

அதற்கு மாறாக, உட்காணிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படும் முறைகளையும், சில கோவில்களையும் உட்காணிக் கட்டிடங்களாக மாற்றும் முறைகளையும் அரசாங்கம் கருதுகிறது.

உள்ளுறையில் உள்ள பூரிக்கையையும் சேக அனுப்பதற்கு தீர்மானமாக முடிவாகி, பண்டிதரதுணைத்துமேலாக பறமேனா கிட்டநாதினியை கைத்து உபயோகப்படுத்தலாக, பண்டிதரது ஆறு மொழவு விஷப்பொருளையும் கடுமையான அழகு அழகமான சக்தி பெறுதலுமாயாக பரிந்துமான அரங்குமையாக கையாளுடல் குன்று சேக்கெடுப்பட்டுமையாக, இந்த கைத்து சக்தியின் பரமரூபமே பண்டிதரின் தாய்க்கு கருவுமேனெடுத்த கிட்டநாதினியையும் விட அகல சக்தி கைத்துறையாகவிருக்கிறது.

அதனாவதான் நீங்கள் செலவழிக்
கும் ஒவ்வொரு அணுவிற்கும் **ப்ளிட்**
அதிகமான பூச்சிகளைக் கொல்லுகிறது

உடனட்டி-மாக்குவம் ஆயில் கம்பெனி

(அங்குள்ள அந்தஸ்துடையவர் போதுமான அளவுக்கு வரவில்லை)

9. பக்கைக்கு வந்தது!

கீழ்ப்பக வேகு வேயார, எழுத்திர ஜாதந்தரக் கிழித்துக் கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தது. ஸ்பஸித் வேயே அந்த ஸூட்டு மனிதனை உட்டமாரை நீக்கு கொண்டு பூபிதியில் பாடகு வந்தவையித்த என்று உத்திர வயித்தார். அது இருந்த தோயில் ஒன்றையும் வாய் விக்க, பாடகு வேந்த தோயை தேக்கி! எழுத்திரத்தின் பசு குறை துப்பாக்கியினால் உட்டமார், எழுத்திர ஜனம் குண்டு பட்ட இடத்தில் தான் மாநில எலும்பி எலும்பிக் குதித்தது. தன் கொளியில் அங்கிதம் எலும்பிக் குதித்த தோய் பார்ப்பதற்கும் பயமா விடுத்தது.

உமர் இரண்டு மணி நேரத்துக்குப் பிறகு ஸ்பக நிரும்பி வேது தோயில் செஞ்சு நோட்டியை. சித்த நேரத்துக் கொளம் தோய் குனி குனித்தது.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் போகுது விஷய ஆரம்பித்தது. குளியல் பெரிய ஆயிரிப் பழம் மாநில உடிக் நோந்தினும். சித்த நேரத்துக் கொளம் நோதி குயுகடமாரி! எழுத்திர ஜனம் குறுகதும் தன் ஒளிக் கிளியைப் பார்ப்பத் தன்வயை மாக்கினும்.

அதோ, தூத்தின் ஒரு மடகுபோகிறதே! ஆம், அதிக் இரண்டு மணி இருக்கிறதாம். இரண்டுக்கு குளியல் வேகு வேயாரத் துடுப்புப் போட்டுக் கொண்டு போனார். அவன் உளைய் குழுவும் படிக் துயன்டு விடத்த ஓர் இளம் பெண்மட்டியை எறித் திருத்தது. பாய்ந்தவாரை தோக் உடிக் ஆதரவு ஒரு சித்தும் இளையம், திக்குத் தோ நேரியாகம் அந்தச் சேது படிக் கொளுந்து பந்தி அவன் கொடுப் படுத்தியதாமையே நேரிய விக்கி.

தோக் உடிக் திவயிதிருத்த குளிர், வாய் இளம் வேயிலி கிக் வராமலாக் எத்தி மாநில திருத்தது. வேயிலிக் இரண்டாம் பட்டு உடிக் ஒரு இரத்தர எத்தியது.

அந்த ஆயிரிய பெண்மணி கிக் நேத்தாமரை போன்ற குளம், இளம் வேயிலிதிக் இரத்தர அதுபவித்தவாரே மாரி! மடகுத் திருத்தது. இரண்டு அந்த மாரி! மடகு வந்த கொடு மகிழ்தார்.

எதுவாய் அந்தப் பெண் துணுக்குத்த விழித்தது உ் கொண்டு எலுத்து உடிக் தார். தன்மையே பார்த்துக் கொண்டிருத்த இரண்டுப் பார்த்ததும் அவன் குளத்திக் இருத்த பார்ப்பு எத்தித் தாக்கித்தது.

"பூபதி, தான் எங்கே போகிறேனும்?" என்று தோய்ப்புக் கேட்டார்.

"உமதி, எக்கியத்த இளம் உளைய் துக்குப் போகிறேனும்!"

"அப்படியானால் தான் இருத்து விட் கொயர்! துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு தான் எப்படித் தப்பி விடுகக் முடியும்?"

"உமதி, இன்னும் உன் பயம் தானிய விக்கி என்று நேக்கிறது. உளைய் அது தான் தான் அதிக் குண்டு விபத்துக்குத் தப்பிடுனும். ஆனால் அப்பதினிருத்து தப்பி விட்டோம் என்று திப்பாய்மாரை இருக்க முடியாது. இத்தப் பெரிய உடிக் இருத்து தான் எப்படி உளைய் போப்போகிறேனும்!"

"பூபதி, ஆம், இப்போகுது தான் நடத்த நேக்காய் திவைய் அருகிறது. ஆம்! திவைய் எத்தித் பெரிய குளத்தி கொண்டு, உளைய் உளைய்தை மறத்து, அந்தி எதிவாரிவாரிக் எதிர் கொள்கித் வேயாரி கொண்டு இருக்கிறோம்! தன் எரிவம் தான் கொண்டு தருவத்திக் அந்தக் கொள்கிவன் திவைய் கொண்டு கொள குளக்குவோம்! திவைய் மட்டும் அதுவார நேஞ்சுத்துடன் கொள்கிவன் வேகு வேய மாடத் துடுப்பையப் போட்டார் விட்டார் தன் இரண்டி உடிகும் குண்டுக்கு இரையாடு இருக்கும்! ஸ்பக எங்கே போகிறேன்? நோ தித்து எத்தித் தன்மை குறித்து வினும் எதிர்வாரை தான் எதிர்வார்த்தோம்!"

"உமதி, ஸ்பக தன் படகைத் தோட்டித் தாத்தாக் கொத்தது. அரையயம் ஸ்பகிக் மேக் தாத்திவிருத்த ஸூட்டிவன் பாட பட கொண்டு உடிகே, அரும் புறம் குழித்து தாது படகை மறைத்தது விட்டது. திவைய் கொண்டு கோத்தது படிக் எத்தித் தாய், தான் உன் கோத்தையப் போக்குவத்திக் உடிக் கோத்தை விட்டதன் அதுவாரைத் தாது

தருமபுரம் போட்டுக் கொண்டு, திருத்தி
தொடர்வதற்குத் தயார் செய்யப்பட்டிருக்க
வதற்குத்தான் பட்டைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.
அப்போது என் கண்ணுக்கு என்ருந்து
தான் அந்தப் பட்டை வந்ததோ, தெரிய
வில்லை. அப்படி மாறுபட்ட கண்ணின் மூல
மாக எப்ப திவ்யபுரம் பட்டைகள் மலர்
போனபடி போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். மேலு
தேரம் கழித்து, உடனும் உள்ளமும் போட்டு
போலத் திரும்பிப் பார்க்கிறார். அந்தநிலை
அப்படி தான் மாறிப் போனது சொல்லுகிற
தது தெரிய வந்தது. தயானை முன்னில்
அப்படி மூலக் கண்ணுக்குக் கொண்டு சென்ற
கண்ணின் மூலத்துக்குத் திரும்பியவந்தது."

“ஆபதி, நீங்கள் எவ்வளவு கைநீர்த் துடன் குடிநீர் சேர்த்து எக்கிரம் காய் பாத்தி உபயோகம் செய்பாத்திக் கேள் ளுக்குத்திரை! யாரும், என்னும் உயர் ளுக்கு எத்தனை சிரமம்! உப்பாக இருந்த போது கூட, எக்கிரம் எப்படித் தயாரிப்பது என்பதில் தான் உங்கள் மனம் குறுகியது இருந்தது. தான் உங்களுக்கு எப்படி தனித் திருத்தித்திக் கேள்வியை?”

"கமதி. நீ எனக்கு தன்நி நெருப்பிப் பதை விட தான் உயக்கு தன்நி நெருப்பிப்பதுதான் நிபாயம், அப்பன் கோங்கை உயர்கனின் கையில் தான் சிக்கிக் கப்பதுக்குக் கொண்டுயரப்பட்ட சிறகு உன்னை மட்டும் அத்தகக் அப்பனின் சத்திக்க விக்கினை யென்றால், நான் அப்பனின் மேல் தன்நி விருத்து எழுந்திராததில் குறித்து உன்கா விட்டிருப்பேன்!"

"இந்த அமைச்சரவைகள் மோதல்கள் உங்கள் கையாளுதலுக்கு விடப்படும்"

வினா எண் 2-இன் வழியாகப் பரிகரிக்கக்கூடியதாகும், தானும் கடலில் விழுந்திருப்பேன்! பூபதி, அந்தப் பரந்தீர்தரை, பறையெழும் வாய்க்காலும் கட்டமாகப் பதம்பதை! கடவுள் ஆதாரம் தாம் ஒரு தினம் நெடுங்கி விட்டோடாம்!” என்று திடீராகத்தான் கூறினார் கவிதி.

பூமிநிலம் அமைந்த உட்குடி வட்டியுடைய நிலத்தை நோக்கிப் பார்த்தான். அமைந்தோர் உண்மை தான். உடனே பூமிநிலம் மூலத்தின் உற்சாகத்தின் பொருளியைத் திரும்பும் வேலையைத் துணிந்தான். நோக்கிப் படவை அந்தத் திரைமைய நோக்கிப் சென்றிருந்தான். படகு வரையை நெருங்க நெருங்க, அழைத்ததின் அமைதி மூலத்தது உலர் உயர்மையாக அமைந்தது. இது இதுதான். படகு அந்த அமைதியை நோக்கித் தந்தது.

படகு ஒருவரது கையாள்பு நேர்த்தியை அங்குக் கையாள்பவருக்குத் திருப்தி தரும். கையாள்பவன் பூபதியும் படகை விட்டு திரும்பிப் படகைக் கையாள்பவன் ஒருவரைத் தான் விட்டு, கையாள்பவன் நேர்த்தியைப் பார்த்துக் காத்திருக்கான். பிறகு மரக்கல் திரும்பத் திரும்ப அங்கு நேர்த்தியைத் தரும் கையாள்பவன் இருக்கிறான்.

"ஆதித்யனும் இனி 92 ஆய வயதில் முடிவடைந்தான். நான் மரித்தேன். 90 வயதில் இறந்தேன். நான் இப்போது இறந்தேன்..."

"கவந்தி, சி. த. இரட்டை இரட்டை மாதிரி
யில் மத்தியில் கொண்டு. தான் ஒரு
மாதிரியில் மத்தியில் கொண்டு மத்தியில்
கொண்டு கொண்டு கொண்டு!" என்று
கொண்டு கொண்டு, பிறகு கொண்டு. கவந்தி
மத்தியில் கொண்டு கொண்டு.

[illegible]

பி.வி.ஆர்.

29

மீட்டை கோயில் மலர்ந்த குழந்தை
பூக்கள் சிதறிய தோட்டம். இவ்வகை
அழகின் ஒரு பாகம் போல் விளக்கிய சிறு
பெண் குழந்தை ஒருத்தி தோட்டத்தில்
தன் திண்டிப் போல் ஓடிவாடிக்கொண்
டிருந்தாள். அவளுக்கு வயது ஏழு இருக்கும்.
நிமிசேன்று அவள் மூன்றாம் கமர் எட்டு
வயதுள்ள சிறுவன் ஓடி வந்து, "வாஜா!
விளையாட்டியே என் கோல் கூடாது?"
என்று கேட்டாள்.

வாஜா சற்று பொலிந்தான். பிறகு மீண்டு
மாக, "கோலாம், ஆனால் என்னை அடிக்கக்
கூடாது?" என்று ஒரு சிபந்தியைவக்
குறிப்பிட்டான்.

"என் அடிக்க விடும், ஆனால் கீழம்
சமர்த்தா விடுக்கணும்" என்று தன் கை
கொள்வதற்கு விட்டுக் கொடுக்காமல் பதில்
அளித்தான் சிறுவன்.

சிறிது நேரம் இருவரும் சமாதானத்துடன்
விளையாடினார்கள். நிமிசேன்று வாஜா,
"சாஸா! மேலே பாரேன்! ஆகாத்திம்
சத்தனை நீறம்! பார்த்து அழகாயிடுமா?"
என்று கேட்டாள்.

சாஸா சிடுசிடுப்படன் ஒரு தடவை மேலே
அண்ணாந்து பார்த்தான். "இதிலே என்ன
அழகு இருக்கிறதாம்! சிவப்பும் மஞ்சளும்
மாக மாறிமாத் வந்து கொண்டிருக்கிறது.
நீ ஆட்டத்தைப் பார்த்து ஆடமாட்டாள்?"
என்று கேட்டாள்.

"போடா, உனக்கு அழகை அழகு என்று
கொள்வது கூடத் தெரிய விடும். ஆமாம்,
அது ஏன் அப்படி வேய்வேது விதமாக
மாறிக் கொண்டிருக்கிறது?"

சாஸாவுக்கு அதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது.
தெரிந்து கொள்ளவும் அவன் விருப்ப
விடும். ஆட்டத்தில் தோல்விக்கு மேல்
தோல்வி அடைந்து கொண்டிருந்ததால்

அவனை வயதானவன்
பேச்சு கோயில்
படுத்தியது. "அது
என்ன வானுய்தான்
உனக்கு தெரியுமா? நீ
ஆட்டத்தைக் கவ
னிக்கப் போ
கிறாயா, இல்
லையா?" என
மிசைக்கப்
பார்த்தான்.

"செட்டாப்பா, இந்தனை கோயில் வந்து
சிறு உனக்கு? விளையாட்டில் என்னை
சமர்த்த முடியவில்லையென்கு?"

சாஸாவின் கோயில் அதிர்ந்தது. "வாஸா
ஸா, கருணா! அடி விடி கேட்கிறதோ?
என் என் உன்கை சமர்த்தப் போகிறேனும்?"
என்று கேட்டாள்.

"சரிவாக ஐயிக்க முடியா விட்டால் நீ
அப்படித்தானே பண்ணுவாய்?"

இப்படி ஒரு தடவை அண்ணாவிப் பார்த்த
தன் கொள்ளும் அதற்குப் பிறகும்க அண்ணா
பேசாமல் இருப்பானா? அப்படி விருதி
விட்டால் அவன் மரிவதை என்ன ஆகிறது?
சாஸாவுக்குச் சபாஸத்திலேயே அதிசயம்
செயல்ப் பிடிக்கும். வாஜா தன்னைவிடச்
சிறியவன், அவனை எதுவும் சொல்வியோ
செய்வியோ தனக்கு மரிமை உண்டு என்றும்
எண்ணும் அவன் மனத்தில் கெருத்திப்
போயிருந்தது. ஆனால் அவனிடம் சிசேவிதமாக
விருக்கத்தான் வாஜா விருப்பினான். அண்ணா
விடம் அவ்வளவு ஆகா, ஆகிலும் வயதில்
வந்த சந்தையைய இவ்வளவு விட மாட்டான்.

சாஸா ஆத்தோடித்தடன், "என்ன கொண்
னு? என்னும் சரிவாக ஐயிக்க முடியுமா?"
என்று கேட்டுக் கொண்டு தடவைகைய
கொக்கி விசைக்கவுடன் பார்த்தான். இதே
மூலப்பே எதிர்பார்த்திருந்த வாஜா ஒரு குழி
குறித்துப் பின்னும் தாண்டினான். அடுத்த
கணம் விட்டுக்குப் பார்த்து விட்டான்.
அவனைத் தாத்தித் தாத்தி சாஸா அறுக்காமல்
ஓடினான். அவன் விளாத்துப் போனான். அப்
போதும் தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ள
அவன் விருப்பமிடும். எட்டென்று ஒரு
போலனை தோன்றியே ஓடிச் சென்று அப்
பாஸின் அகலக்குள் துகழ்ந்தான். புப்பிப்
போல் தன்னை கொள்வாய்த் தம் மகன் ஓடி
வருவதைக் கண்டதும் அவர் கவலா
மடைந்து "என்ன அம்மா, வாஜா! ஏன்
இப்படி ஓடி வருகிறாய்? என்ன நடந்தது,
சொல்லு!" என்று கேட்டாள்.

"அப்பா! அப்பா! என்னை எட்டென்று
தாத்திக் கொன்னேன்! என்னை அடிக்கிற
தற்கு சாஸா வருகிறான்" என்று திணறிச்

கொண்டே மூக்க வாங்கச்
சொன்னான் வாஜா.

கிணையையைத் தெரிந்து
கொண்ட நகப்பினர் மக
னிக் கையில் எடுப்பதற்கும்
சாஸா அகலக்குள் துகழ்ந

**வாஜா
நல்லவள்!**

ஆர். சூடாமணி

தற்கும் சரியா விருத்த. களித்தப் போய் விளைய சொட்டச் சொட்ட வந்த கொண் டிருந்த அவன் முகத்தில் இன்னும் கொபக் குறி மாறாமலேயே இருந்தது.

வனஜா தகப்பனாரின் தொல்மேல் சொச சியமாக உட்காந்திருந்தாள். ஒப்பாசமாக ஒரு கையால் அவர் கழுத்தைத் தட்டிக் கொண்டு மற்றொரு கையை சாமுவுக்கு மேலே ஆட்டினாள்.

"இப்போது பார்த்தாயா? இதிலே கூட காந்தான் தெரிகிறதேன்! ரொம்பப் பெரிய வன் மாநிலி தூத்திக் கொண்டு வந்தாயே, இப்போ என்ன ஆகட்டும்!" என்று சாக்ஸ் போட்டுப் பாட ஆரம்பித்தாள்.

அவமானத்தால் உன்னம் குறுதிய சாமு, "அப்பா! அவனைக் கீழே இறக்கி விடு! ஒரு நாட பார்த்து விடுகிறேன்" என்றான்.

அதற்குள் வனஜா, "நீ எதைப்பாடா பார்த்திருக்கிறாய்? நீ கீழேயே விழ வேண்டியதுதான். ஏன் தோராத அப்பாவின் மேலே உட்காந்திருக்கிறேன். அப்பாடியோ! என் என் வனவு உபசமாகப் போய் விட்டேன்! ஏன், அப்பா! என் இப்போது சாமுவை விடப் பெரியவன்தானே?" என்று கேட்டாள்.

"ஆமாம்! என்னை வனஜாதான் பெரிய வன்!" என்று தகப்பனாரும் தங்கைக்கு அது உவமையாய் போனவே சாமுவுக்குப் பொறுக்க வில்லை. "அப்பா மேலே உட்காந்த கொண்டு விட்டே போட உனக்கு வேண்டியா விட்டா?" என்று கேட்டான்.

ஆனால் எப்போது தோரப்பட வேண்டும், எப்போது கூடாது என்று வனஜாவுக்குத் தெரியாமல் வில்லை. "ஆமாம்டா, நீ மட்டும் என்னவாம்? உன்னைத் தெரியாதா எனக்கு? ஆட்டம் சரியாக வரா விட்டால் கோபித்தும் கொண்டு போகிறவன்தானேடா, நீ? என் எதாவது பண்ணினால்தான் தப்பாக்கும்!" என்று கேட்டான்.

அதற்குப் பிறகு சாமுவுக்குத் தன் ஆத் திரித்த அடக்க முடிய வில்லை, வாயால் ஒன்றும் சொல்லாமல் மேலே நோக்கிப் பார்த்தான். பாவம், வனஜா அவன் கைக்கு எட்டாத உயரத்தில் உட்காந்திருந்தாள்! தோல்வி அவனுடைய கோபத்தையே வளர்த்தது. "வனஜா! மரியாதையாகக் கீழே இறக்கிவிடு. இல்லா விட்டால் இன்னதற்கு எனக்கு வருகிற கோபத்தில் உன்னை அடித்து நொறுக்கி விடுவேன்!" என்றான். அந்த சமயத்தில் அவன் மட்டும் அவன் கைக்கு அடையப்பட்டிருந்தால் தன் வார்த்தையை விசுவம் சிவந்திருந்திருக்க வேண்டியிருப்பான்.

வனஜா பவத்தி விட்டாள். என்னவே, அவ்வாறுதான் அப்பா வின் கழுத்தை இரண்டு கைகளாலும் இறுக்கித் தட்டிக் கொண்டு, "என்னை இறக்கி விட மாட்டாயோ?" என்று கேட்டாள்.

"மாட்டேன், பழப்படாதே!" என்று அன்புடன் கூறி அவன் கன்னத்தைத் தட்டிக் கொடுத்தார் தந்தை.

சாமு சிறியவன்தானே? அப்பா தனக்கு ஒரு பெரிய துரோகத்தைச் செய்திருர் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு உண்டாகி விட்டது.

"அப்பா! நீ இப்படிப் பண்ணலாமா? அவன் என்னை எப்படியெல்லாம் சொகிறான், தெரியுமா? அவனுக்குப் பரிசுத் கொண்டு போகிறாயே!" என்று துக்கம் தொன் கூடைய அடைக்க கொண்டு சாமு.

தகப்பனாருக்குப் பரிதாபமாகத் தானிருந்தது. ஆனால் வனஜாவை அப்போது கீழே இறக்கி விட்டால் என்ன ஆகும் என்று தெரிந்த போமனே சிவந்தார்.

வனஜாவின் உன்னம் அன்பு சிவந்ததுதான். ஆனாலும் அப்போது அன்னவரின் சிவந்தைக் கண்டு அவன் சந்தோஷம்தான் அடைந்தான். தன் மனத்தின் 'நஞ்சு' வேண்டும். தோளும் என்னை எப்படி அடிக்கிறது? என்று கொல்லிக் கொண்டான்.

ஆயினும் அவ்வளவு சமையாப் பதோவ விளைய ஒப்புக்கொண்ட சாமுவும் சம்மதிக்க வில்லை. அவனை எட்டிப் பிடிக்கப் பார்த்துக் கொண்டுதானிருந்தான். அதைப் பார்த்து அவன் சித்தித் கொண்டே, "உனக்குமே முடியாது. என்னென்றும் நீ தோஷப் பெட்டி."

வன். என் சொக்கிற தெய்வம் தீதுமாகப்
செய்தானே, அப்பா! சாஸ்திரம் தீதுமாகவே
சொல்பதெட்டவன், தெட்டவன், தெட்ட...
வன்!" என்று முத்தாய்ப்புடன் முடித்தான்.
சாஸ்திரம் மூலம் செய்கிறது. "அப்படியே
சொல்லிவிட்டுப் பாரு உங்களை..." என்று சொல்லி
அவரை அவசரமாகப் பக்கத்திலிருந்து எத்
தவரி ஒன்றைத் தவிர்த்துக் கொண்டு அருகில்
இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு சட்டென்று
அதில் ஏறினான். "ஐயோ, அப்பா!" என்று
வாஜா கத்தினான். தந்தை சித்திரக்
கொண்டே சில அடியைத் தள்ளிச் சென்ற
சிந்து கொண்டார்.

தன் கஷ்டமான முயற்சி தீர வினாடியில்
பாழாக்கப் பட்டவையிற் பார்த்தபோது சாஸ்திர
வாக்கு ஆத்திரமும் அழகையும் குழந்தைக்
கொண்டு வந்தன. சிவமயம் அழகைவை
அடக்கிக் கொண்டான். ஆத்திரத்தால் அவன்
உடல் கடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவனை
அப்படியே அடித்துத் தீர்த்த விட வேண்டு
மென்ற போயும், அவனை அடித்துக்
சட்டாத உயரத்திலிருந்தான்.

வாஜாவுக்குப் பரம சித்திரமும். "சாஸ்திர
தெய்வம் பிடிக்க முடியாது. உன் சேட்டை
தாக்குக்கு நீ அப்படியே மெய் சிந்து
கொண்டுதான் இருக்கிறாய்!" என்று சொல்லிப்
பூசித்துப் போனான்.

தவிர்த்து அவன் உட்கொண்டிருக்கும்வரை
ஜயம் அல்லவென்றுதான். "எப்போத
னுப் போவதா? அதுவும் வாஜாவிடத்தில்
தோற்றப் போவதா?" என்று எண்ணிய
சாஸ்திரம் மனத்தை எண்ணவே சென்றது.

"இரு, இரு! அப்பா வெளியே போகட்
டும். அப்படியும் என்னை ஒரு நாள் பார்த்துக்
கொள்கிறேன்" என்றான்.

"அப்பா! என்னை இவ்விடம் விட்டுவிட்டுப்
போகாதே, அப்பா!" என்று கெஞ்சினான்
வாஜா. சாஸ்திரவாக்கு என்ன சொல்வதென்றே
புரிய வில்லை. ஆனால் வாஜாவின் மனம்
சிக்கலாக ஒரு எண்ணம் இல்லை.

கடைசிபாக சாஸ்திரம் தீர்மானத்துடன் சட்
டென்று அப்பாவின் மேலேயே ஓட்டிக்
கொண்டு மென்மையான ஆரம்பித்தான்! ஒரு
கையினால் அவனைத் தடுத்து சிறுத்தி விட
அவருக்கு முடிய வில்லை. சேருக்கி வரும்
ஆபத்தைக் கண்டு வாஜா அவரி விட்டான்.
அவனைச் சாஸ்திரவாக்கு படுத்தும் போது
அவர் சற்றுப் பவமாவிய அவனை விசர்
சினார். அவன் தோலைப் பிடித்து சிறுத்த
அவர் கையை நீட்டிய போது தந்தையவராக
சாஸ்திரம் அவன் மேல் தாக்கி விருத்தான்.
தோலைப் படவேண்டிய அவர் கை தவறாத
வாக அவன் கண்ணத்தில் பவமாய் பட்டு
விட்டது. எதிர்பார்க்காமல் இப்படி தாக்கப்
பட்டதால் சாஸ்திரம் பிடி தளர்ந்து போய்
அவன் தீர விழுந்து விட்டான். கண்ணு அடி
பட்டு விட்டது. கோபத்துடனும் அவமானத்
துடனும் வலியும் சேர்ந்து விட்டதால் சாஸ்திர
வாக்கு மீதம் மீறித் துக்கம் எழுந்த விட்டது.
என்ன! ஆனால் பெருந்த தமோதிக்

கொண்டே தனாலிருந்து மென்மையான
தான். "அப்பா! என்னை இப்படித்தான்
பிடித்துத் தன்னுடையதா? என்னை அப்பா
பண்ணினான்? என்னை அவனிடையே வைத்து
விட்டு இப்போது உன்மேலே... நான்...
சட்டென்று கொண்டு..." விம்மியவனை
உடைய அவன் வந்ததைத் தடைப் பட்டது.
முத்தந்தை கண்ணிலும் முடிக்க கொண்டு
பெரிதாக அடி ஆரம்பித்து விட்டான்.

பயத்தைக் கட்டி விட்டது சீராத
வாஜாவை. வாஜா அண்ணலிடம் அடிவந்த
இரக்கம் கொண்டான்.

தான் பெரிய தவறு செய்து விட்டதான
அவருக்குத் தென்றியது. "ஐயோ! சாஸ்திரம்
இப்படி அழகிடுமே!" என்று மனம்
குமாரத்தான். சாஸ்திரம் அவன் சொந்த
அண்ணல்! எவ்வளவு வகுத்தமால் அழகு
மேன்! கண்ணிலிருந்து என்ன! எத்தனை
வேலையாக இருந்தது! அவன் அண்ணா அவன்
முன்னிலையே அழகுமேன். என்! அவனாவே
தான்! அவன் தான் அவன் கஷ்டத்துக்குக்
காரணம். அவனை எப்படி வெல்லாம் நீட்டி
விட்டான்? அண்ணா வென்ற பரமமால்!
அவன்மால் ஒரு தப்பும் இல்லை. அவனை
அவன் அடிக்கக் கூடாதா? இவ்வளவு தூரம்
அவனை வையாதிருந்தால் அவன் கோபம்
எப்போதோ பறந்துபோயிருக்குமே! அவனை
உடனே சாஸ்திரவாக்கு படுத்தவேண்டும் என்ற
எண்ணம் இருப்பதில் எழுந்தது.

"அப்பா! என்னைத் தீர விட்டு விடு!
செஞ்செம் இறக்கி விடு, அப்பா!" என்றான்.

மகன் முகத்தில் வகுத்தம், சூனியம், பரிசுத்
தாயம் ஆகியவை தென்படுவதைக் கண்டு
தந்தை தீர விழுந்து விட்டான். அடுத்த
தீரமும் அண்ணலிடம் ஓடிச் சென்றான்
வாஜா. அவன் கண்ணை முத்திலிருந்து
எடுத்துக் கொண்டே, "சாஸ்திரம்! அழகுமேன்!
இதோ பாரு. என் இங்கேதான் இருக்க

இந்தப் சர்க்கார் பெருந்தகையிலிருந்தும் இவரும் கோவாவில் போய்விட்டால் சர்க்கார் இருந்து வருகிறது என்பதை மறந்து போய்விட்டால் சர்க்கார் உணர்ந்து கோவாவை நட்புடனாக அழைக்கி வருகிறார்களே!

மேலும், என்னை அடி எவ்வளவு இஷ்டமோ, அவ்வளவு அடி. ஏன் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டேன்!" என்று கெஞ்சலானான்.

கனகை முகத்திலிருந்து அதற்குள் சாஸ்திரம் வந்தது. அவன் வியத்திருந்தான். என்னிடம் சேவை என்பதில்லை படித்திருந்தது. உடல் இன்னும் தடித்தது கொண்டிருந்தது. ஆதி ரத்தினம் பங்கிட்டு அடித்துக் கொண்டிருந்தது அவனின் தலையில் வளையா நிறத்தம் பவயில்லாமல் சிந்து கொண்டிருந்தான். அப்போது தன்னைப் பற்றி அவன் சினைக்க வில்லை. அவன் ஆதரம் அடைந்தால் அதுவே போதும் என்று தான் எண்ணினான். ஆதி ரத்தினம் அங்கு கோவாவில் கையை ஒலித்தான் சாஸ்திரம். தப்பிவிட்டால் அவர்களை விடக்கூட சினைக்காது. ஆனால் சாஸ்திரம் ஒலித்தது கை உடனே மேலே வரவில்லை.

அதே வினாடியில் தன்னை தன் மூன் சினைக்குக் காணாததை சாஸ்திரம் உணர்ந்தான்.

வளையா அடிவாங்கித் தயாராய் சினைக்கு. என்? அவன் மொத்தானமடைவதற்குத்தான்! அவன் வருத்தம் படுவதை அவனாய் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடிய வில்லை!

அவனுக்கு உண்மை புலனாகிற்று. தவறு செய்தது அவன் தான். "ஒவ்வொரு சர்க்காரும் பத்திரம் எண்ணடைய ஆய்வித்தது அவன் தான். அவன் எப்போதும் அவனுடைய நிரோகத்தைத்தான் விளம்பினான். அது கிடைக்காமல் போகும் போது வாய்ப்பு பெற்றால் அவனை ஐயத்தால் அது அவனுடைய கெட்டிக் காத்த தன்மையானே!... தான் அகாணமாக அவனை அடித்து அழ விட்டு வேடிக்கை

பார்த்த தெல்லாம் அவனுக்கு சினைக்கு வந்தது. அவன் அழைக்கையைக் கண்டு சாஸ்திரம் தடவை சர்க்காரைப் பட்டிருக்கிறான். ஆனால் அவன் அழைக்கையை சிறுத்த, அவன் அவனிடம் அடிபட்ட கூடத் தயாராயிருந்தான்! இப்படிப் பட்ட அவன் சமர்த்துத் தங்குவேண்டும் அவன் எவ்வளவு கெட்டவனாக உட்கூற கொண்டான்!

இதை சினைத்துப் பார்த்துப் பார்த்து 'வளையா எவ்வளவு எல்லவன்!' என்றே எண்ணத் தொடங்கினான்.

"வளையா!" என்று பரிவாக அழைத்தான் சாஸ்திரம். அடிக்க ஒன்றிய கை அவனை அன்புடன் அணைத்துக் கொண்டது!

"வளையா! எவ்வளவு எல்லவன் நீ. என்மேல் கோபித்துக் கொண்டானே. நான் உன்னை அடிக்கப் பார்த்தது தப்பித்தான், வளையா!" என்றான்.

அவ்வளவில் அனுதாபத்தை வளையா உணர்ந்து கொண்டான். சிறிதும் பிரயாசையின்றி ஒரு புனைவை அவன் உதடுகளில் தொடங்கினான். "இங்கு, சாஸ்திரம்! எனக்கு உன் மேல் கோபமே இல்லை. நீ கூட கைவலந்தான்!" என்று கூறி அவன் கழுத்தை இறுக்கி கட்டிக் கொண்டான்.

குழந்தைகளிலிருவரும் அன்பில் இழைந்த அந்தக் காட்சியைப் பார்த்தபடி மேலும் மறந்து சினைத் தந்தை. இந்த அன்பும் ஒற்றுமையும் அவர்களுக்குள் என்றும் சினைத் திருக்கும் என்று எண்ணிய போது அவர் உணர்ந்தில் இன்பம் கிடைத்தது.

பிரஷால் தேய்ப்பதால் காஸ்கேட் குளோரோபில் தேப்ஸ்ட் ஈறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது

இதோ குளோரோபில் தேப்ஸ்டின் புரண நன்மைகள் அங்கிய புதிய விசைக் காஸ்கேட் துத்தி!

குளோரோபிலின் நன்மைகளை பத்திரமான, சஞ்சிதமான உருவில் தருகிறது காஸ்கேட் துத்தி... காஸ்கேட் குளோரோபில் தேப்ஸ்ட் துரிதமாக, திருத்தமாகச் செயலாற்றுகிறது... அது தரும் சுத்தம் மணிக்கடனாக்காக நீடிக்கும்!

...பலமான ஈறுகள் புதிய, இனிமையான பெரு...சாப்பிட்டவுடன் காஸ்கேட் குளோரோபில் தேப்ஸ்டை உபயோகிக்கவும். சிறந்த பற்பசைகளைத் தயாரிக்கும் உலகிலேயே மிகப் பெரிய ஸ்தாபனத்தின் உன்னத குளோரோபில் தேப்ஸ்ட்.

பாக்கரியாவை

ஒழிக்கிறது!

எனது அறிக்கும் தீய அமிலங்களையும்... அவற்றைத் தோற்றுவிக்கும் பாக்கரியாவையும் குறைக்கிறது.

ஈறுகளைப்

பலப்படுத்துகிறது!

குளோரோபிலின் நன்மைகளைப் பலப்படுத்தி, ஈறுகளைப் பலப்படுத்த காஸ்கேட் குளோரோபில் தேப்ஸ்ட் உதவுகிறது.

உதவி செய்கிறது
குளோரோபிலின்
தேப்ஸ்ட்

4-3-5

புதிய பற்பசை தேப்ஸ்ட் பிரதிபலிப்பதால் ஈறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது காஸ்கேட்

திரும்பி இல்வா?

ஸனடோஜன்

— **1997** —

புத்தம் புதிய நல்ல ஏரணில் ஸலிதருத்த நகரத்தையடுத்தும் 'ஸுல்தேரூஸ்' அகில மாவட்டம் புத்தமாவட்டமும் அமைக்கக் கருவ ருத் தீயநகரமாவா டுரணில் அநிலத்தத்தம் டுரண பணம் அமைத்தும் அதன் கீழேயே குறையகில 25,000க்கு அநிலமாவா டுரணத்தம் மாவட்டம் கீழேயே கீழேயேயுத்தம்.

‘சுண்டோஜிஸ்’ எப்போதுதான் வற்புறுத்திக் கேட்கப்படும்.

வாட்டர்மன்ஸ் இங்க்

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதுவே என்னை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவே என்னை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவே என்னை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

செங்கப்பா

五、甲子年

முனை வரை கிரேய்டர் புள்ளி

செய்யுதில் உள்ள
அடங்காது சொல்லாக.

'HOM' always puts!

ஆதலால் இந்த - உணவு திட்டம்,
இந்த உணவு - விநியோக அமைதி அமைதி அமைதி
மற்றும் இதன் மூலமாக.

U.S. law

தமிழக அரசு

தரட்சாமிடம் (தரியன்ட்) விநியோகம்
மதுரை-1

www.digitale-wirtschaft.de

[illegible]

....உங்கள் விடுமுறைக்கு

காஷ்மீர்

என்று சொல்லுங்கள்!

இங்குமே காஷ்மீர் உங்கள் விடுமுறைக்குரிய
தேர்தேரடுக்கம். காஷ்மீர் கோன் தேட்டம்,
நெய்நீர்மலைகள் மூலம் காஷ்மீர், காஷ்மீர்,
கோன் தேட்டம் சந்திரன் சந்திரன் பன் காஷ்மீர்
காஷ்மீர் உங்கள் காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர்
காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர்

பிரபல காஷ்மீர் காஷ்மீர்
காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர்
காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர்
காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர்
காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர்
காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர்

காஷ்மீர் காஷ்மீர்

காஷ்மீர், காஷ்மீர் காஷ்மீர், காஷ்மீர் காஷ்மீர் காஷ்மீர், காஷ்மீர்

போட்டிக்
கதை

மீண்ட செல்வம்

செளமீத்திரி

செந்திரியா பிரசவ ஆஸ்பத்திரிக் கட்டி
டத்திலிருந்த பெரிய மணிச் கூண்டு "டான்
டான்" என்று காங்கு தடவலகன் அடித்த
ஒலித்தது. பிரசவ அறையிற் தென்புமிருந்த
கட்டில் ஒன்றில் வேதனையுடன் முயலிய
வாறு விடந்தான் சாவித்திரி. அவன் கண்ணி
லிருந்து பெருக்கெடுத்தோடிய கண்ணி
அந்த வேண்ணிறத் தலைமீனையை அணைத்துக்
கொண்டிருந்தது. பிரசவ வேதனையுடன் மன
வேதனையும் திதிலும் கலந்து அவனை வாட்
புக் கொண்டிருந்தன. "ஆன் குழந்தையை
யட்டும் ஏதாக்குக் கொடுத்த விடாதே.
எடவுன!" என்று அவன் உதடுகல் இறை
வனைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.
அந்தச் சமயத்தில் அந்த அறைய் கதையைத்
திறந்து கொண்டு என்னை பிரவேசித்தான்
நான் ரீனா. சாவித்திரியை அணுகி அவன்
சாடினையை பரிசோதித்துப் பார்த்த ரீனாவின்
கண்கள் மலரிந்தன. "சாவித்திரி! இத்தூய்
மெ நியமிவுக்கனில் குழந்தை பிறந்து விடும்"
என்று கூறி விட்டு வேகமாக அங்குமிடத்தை
விட்டு வெளியேறி இன்னொரு கிணை
அழைத்துக் கொண்டு வந்தான். புதுச்
குழந்தை ஒன்று வரவேற்கத் துன்பமாக
வந்தாடுகன் டுந்தன.

பத்து சிறிவுக்கனில் 'குலா. குலா' என்ற
சப்தம் அந்த அறையில் ஒலித்தது. ஆவல்

ததையும் உணர்ந்தான், "என்ன குழந்தை?"
என்று கேட்டான் சாவித்திரி.
"ஆன் குழந்தைதான் பிறந்திருக்கிறது.
வருத்தப் பட்டாதே, சாவித்திரி!" என்று
தவர்த்துடன் மொழிந்தான் ரீனா.
"என்ன! 'ஆன் குழந்தையா?' என்று
திடுதுடன் அவளிய சாவித்திரி மறுகனமே
மூர்க்கையாகி விட்டான்.

" " " "

மீனாமாகிப் பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு
வருத் தரித்திருந்தான் சாவித்திரி. 'என்ன
குழந்தை பிறக்கும்? அதன் அழிவுட்டம்
எப்படி இருக்கும்?' என்பதை அறியும் அவர்
வுடன் ஒரு சோதிட்டிடம் நங்கள் ஈத
கத்தைச் சாட்டினர் சாவித்திரியும் அவன்
கணவர் சாக்ரானுளும். ஆனால் சோதிட்டி
கூறிய வாத்தைகல் அவர்கள் நெஞ்சைக்
கலக்கி விட்டன. "ஆன் குழந்தை பிறந்
தால் தகப்பனான ஈந்து வருடங்களுக்குள்
இர்த்துக் கட்டி விடுந் ஆகையால் பெண்
குழந்தைதான் பிறக்க வேண்டும் என்று
கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்" என்று
கூறிச் சென்ற விட்டார் அந்தச் சோதிட்
ரீபுனன். திடுக்கென்றும் தி அந்தத் தம்பதி
வீர் உணர்வுகளில் கட்டி விட்டு எரிய ஆயி

பித்தது. இரீதப் பயங்கர கம்பிக்கை காச ராஜாஹ் படுக்கையில் விடத்தி விட்டது. அவருக்கு 'இருதயக் கோளாறு' என்று கூறி விட்டார் டாக்டர்.

தனக்கு ஆண் குழந்தையென்றும் என்று நம்பி எத்தனை ஆரீரம் தடவைகள் டெய்லி வேண்டினாரோ, அதையிடப் பய ஆரீரம் தடவைகள் தனக்கு ஆண் குழந்தையை அளித்து விடாதே என்று இரவும் பகலும் இதறவையிப் பிரார்த்தித்தார் சாவித்திரி. அன்று மத்தியானத்தி விருது பிரபல வேதனையில் துடிக்க ஆரம்பித்த சாவித் திரியை மோட்டாசில் கண்டாசிபா ஆஃப் திரீக்லுக் கொண்டு சென்றாள். விட்டில் வயது சென்ற அந்தர இருந்தி கா ராஜாஹ் வலித்துக் கொண்டிருந்தார்.

பிரீகரு இழந்த சாவித்திரி மறுபடியும் கண்ணைத் திறந்த பொழுது ஐந்து மணி இருக்கும். சிரமத்தடன் தனனைச் சுற்றிலும் ஒரு தடவை கண்ணைக் கொந்தி நினும். அவள் முகத்தையே ஆவ துடன் கோக்கியவாறு டெய்லி கருவே கின்று கொண்டிருந்தார் கீலா. போக்டிபெழுத்ததுக்கத்தர கூடக்கி கொண்டு தன் அருகில் விடந்த குழந்தையை கோக்கிய சாவித்திரிக்குத் தான் காம்பத ணவா, ணவா என்றுபுகியவிலும், கண்ணைக் காக்கி கொண்டு பார்த்தார். ஆம், சந்தேகமில்லை. அவள் அருகில் ஆகத்தயாக உறங் கி கொண்டுருந்த ஒரு அழகிய பெண் குழந்தைதான்!

விப்பாசில் விசித்தகண்டதுடன் கீலாவை கோக்கினுள் சாவித்திரி. கீலா அவளைப் பார்த்துப் புன் னகைசெய்தார். சாவித்திரியினுள் தன் ஆவகித் டெட்டுப்படுத்தமுடிய வில்லை, "கீலா! எனக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறதென்றது கவர கொஞ்சம்!" என்று விவப் புடன் கேட்டாள்.

சென்று மூற்றும் பார்த்த விட்டு மெல்லிய குரலில் பேசினாள் கீலா. "சாவித்திரி! உனக்கு ஆண் குழந் தைதான் பிறத்தது. ஆனால் உனக்கு அடுத்தாற்போக பிரீக வித்த ஒரு கைழப் பெண்ணின் குழந்தை இது. அவருக்கு ஐந்துறு குய்ச் தருவதாகக் கூறி அவன் குழந்தையை உனக்கு மாற்றி விட்டேன். இந்த விஷயம் என்னைபும் வீச கொமனத்தையும் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது. இதற யாசிட லும் வெளியிடாமல் உன் குழந்தையைத் தன் சொந்தக் குழந்தையைப் போலப் பாது காத்து வளர்க்க வேண்டும் என்று அரீதப் பெண்ணிடம் வாக்குறுதியும் வாங்கி விட் டேன். வாக்குறுதி தவறமாட்டாள்"என்றான்.

"இருதயக் கோளாறினால் வரும்பு அவர் ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது என்னை செய்கியை அறிந்தால் அதிர்ச்சி யடைத்த விடுவாரே என்று கைங்கி கொண் டிருக்கிறேன். கீலா! நீ செய்த இந்த உதவியை என் மறக்க மாட்டேன். இப்பொழுதே போன் செய்து அவருக்கு இந்தத் தகவலைக் கொள்ளி விடு. பெண் பிறந்திருக்கினுள் என்பதை அறிந்தவுடன் அவர் சொல் எல் லாம் பறத்த விடும்" என்று மழிச்சியுடன் கூறினாள் சாவித்திரி.

ஆனால் அந்த மெய்ததில், தான் பெற் றெடுத்த, தன் சந்ததில் உதித்த குழந்தை யைப் பாதுகாப்பிச் சோட்டி வளர்க்கக் கொடுத்த கைக்க விவையே என்ற வரும்பு அவன் மனத்தை வாட்டியது. அந்தக்

குழந்தையை ஒரு முறை பார்க்க வேண்டும் என்னை தன் ஆவகி வீச கீலாவிடம் தெரி வித்தான். அவன் தன் கையில் கொண்டு வந்த கொடுத்த குழந்தையை ஆவதுடன் உற்ற கோக்கினுள் சாவித்திரி. 'கொழு கொழு' வென்று அழகாக இருந்த தன் பிள்ளையைத் திருப்பித் தர அவன் மனம் இவைய வில்லை. ஆறிலும் முடிவில் குழந் தைவின் அழகான கண்ண்களில் முத்தமிட்டு விட்டு கீலாவிடம் கொடுத்தான்.

காட்சிக்கு ஒய்க் கொண்டிருந்தான். சாவித்ரி ஆண்பத்திரிவிடமிருந்து விட்டுக் கூடிவிட்டான். காசாஜன் உடல் சிவாயில் கலிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தது. அந்தப் பெண் குழந்தைகளைத் தம் உயிரைக் காப்பாற்ற வந்த தெய்வம் என்று கருதினார் காசாஜன். செல்வம் என்று பெயரிட்டு அதைச் செல்வமாகவும் வளர்த்து வந்தார். சாவித்ரிவியும் அந்தக் குழந்தை யிடு மிக்க அன்பும் ஆகையும் கொண்டிருந்தாள்.

சோதிடர் குறிப்பிட்ட ஐந்தாவது ஆண்டு கெடுக்கக் கொண்டிருந்தது. சாவித்ரிவிடம் உன்னதத்தில் அணைத்து போயிருந்த கெடுப்பு மீண்டும் உடர் விட்டெனிய ஆரம்பித்தது. சோதிடர் கூறியபடி எங்கே தன் கணவருக்கு ஆபத்தான வேல்கள் விடப் போகிறதோ என்று வினாடிக்கு வினாடி அஞ்சிக் கொண்டு இருந்தான் சாவித்ரி. காசாஜனின் தனக்குப் பிறந்திருப்பது உண்மையில் பெண் என்றே கம்பிச் சோதிடர் கூறி விருந்ததை

அடியோடு மறந்து விட்டிருந்தார். எடுக்கும் கெடுகத்துடன் காட்சி என்னி வந்தான் சாவித்ரி. அவன் அருமை கமர்தன் பிறந்து ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. காசாஜன் என்றும் போல் ஆரோக்கியத்துடன் தான் இருந்தார். மேலும் ஒரு ஆண்டு உருண்டது. காசாஜனுக்குச் சோதிடர் கூறியபடி எந்த வித ஆபத்தும் உட்பயிர்க்க விடவில்லை.

சாவித்ரி தன் செந்து விட்ட மகத்தான தயக்கம் சினைத்து மனத்துடன் இவரும் புவம்பித் தயித்தான். மூட கம்பினைகையால் கம் வயிற்றில் உதித்த ஸ்தந்தப் பதி கொடுத்து விட்டோமே என்று என்னி அவன் மனம் ஏக்கிவது. இதே ஏக்கத்தில் மருமிக் கொண்டு இருந்த அவருக்குத் திடீரென்று ஒரு என்னம் தோன்றிவது. உண்மையைத் தன் கணவரிடம் கூறி, பின்பு இருக்கு மிடத்தை அறித்து, அவனை மீட்டு வார் செந்தால் என்ன என்பதுதான் அந்த எண்ணம்.

எனவே, ஒருவாறு மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு காசாஜனின் பொருட்டு, தான் பெற்ற ஆண் குழந்தைகளைத் திராகம் செந்த வரலாற்றைக் கண் கவனிக்க கூறியும் சாவித்ரி. காசாஜன் தம் மனைவி கூறியவற்றைக் கேட்டுப் பிரமித்து விட்டார். தங்கு ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கும் தம் உயிருக்கு எவ்வித ஆபத்தும் ஏற்பட வில்லையென்று கம்பித்தார். அந்த கம்பிப்பு மறுகணம் சோதிடரிடமிருந்து கிணமாக மாறிவது. அவர் கூறிய வரலாற்றைக் கம்பி ஏடுக்கம் கொண்டு தம் அறிவாகமையை சினைத்து வருகிறார். தம் அருமை மனைவியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர் உன்னமும் துடித்தது. என்

கிலாவில் உதவிவினும் அந்த ஏழை மாநின் கிலாசத்தைக் கண்டு பிடித்து அவர்கே சென்ற காசாஜன். ஆனால் அந்த விட்டிக் கேது பாரோ கந்தித் கொண்டிருந்தார்தான். அங்கு விட்டுக்கொள்ளி டம் கிரித்ததில், கைழைமை பாய் வாய்க் கொண்டிருந்த அவன் குடும்பத்துடன் வேறு தேரும் பொருட்டு, இரண்டு வருடங்கள் இருந்து முன் வெளிப் புகுந்தார் செந்து விட்ட தாகத் தகவல் கிடைத்தது.

சமர்த்தத்துடன் வீடு திரும்பி இருந்த காசாஜன், அவர்களைக்

கண்டு பிடிக்க அவர் செந்த முயற்சிகள் வாயும் தோல்வி அடைந்தன. மனச் சோர்வடைந்த அவருக்கு பெற்ற உன்னங்களுக்கும் என் னதற்கு காம் கம் குழந்தைகளைக் காணப் போகிறோமே என்று மருமிக் உருகின. சாஜ போகத்துடன் வாழவேண்டிய தம் குழந்தை கைழவிட்டும் எத்தகைய துன்பத்தை அனுபவிக்கிறோம் என்று என்னித் தயித்தான்.

ஆனால் செல்வத்தை அவர்கள் வெறுக்க வில்லை. “அம்மா ! அப்பா !” என்று அவன்

அன்போடு அடியுப்பதைக்கேட்டு அவர்கள் மனம் சற்று சிம்பிழிபடக்கூடாது. "மா மா" வென்று வளர்ந்த மக்கள் பருகும் எய்தினால் செல்வம். அவருக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று சிந்தித்துப் பெரிய இடத்தில் உபயக் குருவரை சிவசம் இடத்தில் காணாது. ஆனால் தன் எல்லாவிடம் உபாத்தியாயவராக விருத்தி சேர்ந்தான் என்ற வாரிப்பிரியை மனக்கல் போவதால் பிடிவாதம் சேர்ந்தான் செல்வம். அந்த வாரியை தான் தரிசுதவத்த அனாதை என்றும், தான் சம்பாதிக்கும் பணத்தைக் கொண்டு தனியாக வாழ்பவன் என்றும் காணாது தெரிந்து கொண்டு செல்வத்தின் விருப்பத்திற்கு இணங்க முறையில் மறுத்தார். அவன் உள்ளிப் பெருக்கிக் கத்தினான். "மாரே பெற்ற முத்திரை. அவன் என் என் என் என்னவாக வேண்டும்?" என்று சிந்தித்து அவன் இஷ்டம் படியே திருமணத்தை உடத்தி முடித்தார். மார்பினால் என்ன முடிந்தாலும் புத்திராவியாய்விருந்தான். உபாத்தியாய வேலையை உதறித் தவறி விட்டுத் தம் விவாஹத்தைக் கவனிக்கும்படி சேக்கிலம் கொண்டு காணாது.

இவ்ளோ ஆண்டுக்கே உருவடோகாது. சேக்கிலம் தம் விவாஹ விவாகம் முடிவாகியும் விட்டு விட்டு விட்டிருந்தான் காணாது. காலகடலில் சேக்கிலம் போகவே மாறி விட்டது. பணத்தைக் கண்டபடி சேவ வழிக்க ஆரம்பித்தான். விவாஹத்தி ஆகடல் ஒரு பிரேர சிறைப் இருந்தது. வித வித மாற மெது. காந்தவியை எல்லாம் அவன் அனாதை அளக்கித்தான். இருபத்தியா விரம் ரூபாய்க் ஒரு புது மோட்டர் கா வாக்கினான். ஆடம்பரத்தில் கெடாமல் விட்டான் எல்லாமையின் சிவமாரை இருத்த சேர். இவற்றைக் காணக் காண காணாது விட்டுக்கொண்டிருந்தான். தம் அருமை மகன் இருந்த ஆட்கி சேர்வ வேண்டிய இடத்

தில் இவன் தெரிவாத குருவன் உருவம் பார்க்கி அதிசயம் சேர்ந்த அனுபவப்பதைக் கண்டு அவர் உருவம் துடித்தது.

அந்த இரவு சாயிப்போன பின் அந்த விவாஹம் உடத்தில் அயர்ந்த தெரிவிய போட்டுக் கொண்டுக்குதல் காணாது. வாரியை கா வாக்கு சிந்திக்கும் சேர் தம் கேட்டது. சிந்தி தெரித்தக் கொன்றம் சேர் அவசியம் வந்த, "மாமா! உக்கலிடம் ஒன்று கொள்ள வேண்டும் என்று காண்கி மேயே சிந்தித்தேன்....." என்ற முக பிடிவையுடன் ஆரம்பித்தான்.

தெரிவியை காண விழுக்கி விட்டு அவன் முத்திரை விவிய புக்கசேக்கிய காணாது, "என்ன விவாஹம்மா?" என்று கேட்டார்.

"மாமா! கொல்கட் காண்கி ஒரு பக்கமா விவாஹ வாக்கிக்குத்தே. காத்தித் தையாவிரம் ரூபாய் என்று கொக்கிக்குதல். போன காலம் கா போய்க் பார்த்து விட்டு வாக்கேன். அருமைமயம் இடம். வாக்கி சிந்தித்த உட்கிடம். அந்த வாக்கலாம் என்று சிந்திக்குதல். உக்கல் சம்பத்தத்தைக் கேட்ட. "என்று இருத்தான்.

அவன் கொக்கலத்தி கேட்டுக் கொண்டு வந்த காணாதுக்குப் பொறுமை எக்கலைய சிந்தி விட்டது. "என்ன! காத்தித்தையா விரம்ரூபாய் கொக்கிப் பக்கமா வாக்கலாம்?" என்று சொத்தது கேட்டார்.

"ஆமாம், மாமா! அந்த இடத்தில் இந்த விவாஹக் கிடப்பது எம் அறிக்கிடம். ரூபாய் தாவிரம் ரூபாய்க்கு ஒருவர் கேக்கிக்குதல். அந்தப் பக்கலாய்க் கொக்கிக்குதல் எக்கி குத் தெரித்தவர். காக்கல காத்தித்தையா வித்திக்குத் தருகிறேன் காக்கிக்கு. காக்க சிந்தி தெரிக்கிவிட்டிடேன்." என்று சேர்.

"என்ன! முடிவு சேர்ந்த விட்டாப்பா?"—காணாதுவிட்டுக் கொக்கித்திருத்த எக்கிவிவாஹக் கொக்கித் தெரித்தெழுத்தது.

"ஆமாம், மாமா! முடிவு சேர்ந்த விட்டிடேன்!" என்று சேர்.

"தாம், இன்னொருவர் எப்பாத்தித் பணத்தைக் கொண்டு பக்கமா வாக்கி அதில் கமலாக இருப்பாயோ?" என்று காண மாக்க உதிர காணாது, "மாரிடம் கேக்கி முடிவு சேர்ந்தான்! என்னுடைய பணம், காக்க பாடுபட்டு எப்பாத்தித் பணம். சி அனாதை பாடுபடுத்துவதை காக்க ஒருகாலம் அனுமதிக்க முடியாதது!" என்று அடிப்பட்ட வேக்கலையப் போக் உறுமீது.

அனுமதி பொறுமையுடன் உக்கல்கித் திருத்த சேர் இவ்வாத்தித்தனைக் கேட்ட தம் துணுக்குத்தான்.

"மாமா! சிவன் சம்பாத்தித்த பணம் தான். அதில் காக்கி உக்கல இக்கலமா? காக்க உக்கல் முருமணக்கலமா? உக்கலுக்குப்பிறகு

இதில் சொல்வதற்கு எதற்குத்தானே சொல்லு-
கப் போகிறீர்கள்! அதை இப்பொழுது என்-
என் விருப்பப்படி சொல்ல சொல்வதில் என்ன
தவறுக்குமேது?" என்று கேட்டான்.

"ஹும், மருமகன்! நீயா என் மருமகன்?
இல்லை. இல்லவே இல்லை. உனக்கு என்
சொந்தில் ஒரு தம்பியை உடந்தொட உரிமை
இல்லை. சொல்வது என் சொந்த மகன் அல்ல!"

அவளையும் அதியமம் பார்த்ததன்
மூலம் வேதத்தில் வெளி வந்தது. உணர்ச்சி
வேதத்தில் அவர் உடல் எடுக்கிறது.

சேலி திகைத்து விட்டான். தன் எது
விளைய அவளும் எப்ப முடியவில்லை.

"என்ன! சொல்வது. உன்னை மகன்
இல்லை?" - சேலி கேட்டபடி அவர் விளையினார்.

"எத்தியமாவை சொல்லுகிறேன். சொல்வது
என் மகன் அல்ல" என்று ஆரம்பித்த சேலி
மேலதந்தையர் உண்மையைக் கூறி முடிந்-
தார் எவ்வளவு.

சில சிலைக்கள் மௌனமாக இருந்த
சேலி ஒரு நிமிஷத்தில் ஒரு வந்தவனும்,
"மாமா! சில சிலைக்களுக்கு முன்பு
இங்கே விட்டு மருமகன் என்று உரிமைபுடன்
என் என் விருப்பப்படி எரிமகன் சொல்ல
வந்தேன். ஆனால் இப்பொழுதுதான் என்
உண்மை நினைவு அறிவித்தேன். சொல்வதற்கு
என்னையும் இத்தனை காலம் அப்போடு
உடந்தியத்திற்கு வந்தேன். என் உணர்ச்சி இதில்
விட்டது விட்டு வெளிப்பெற விடுகிறேன்"
என்று அவமதியான குரலில் கூறிவிட்டு
வேதமாக அங்கிட்டுத் திரை விட்டவனாக.

அன்று இரவு பன்னிரண்டு மணி இருந்-
தும், எல்லோரும் ஆழ்ந்த சித்திரைமையில் எய்தி-
நிலுந்தனர். திரைசென்று, "சூரியோ! அம்மா!"
என்று அவர்கள் சேலி படுத்திருந்த அறையில்
நிலுந்து வந்தது. அவரின் புதுமுகம்
சேலிக்கு எவ்வளவுதான் எய்திநிலுந்தும்
அங்கே பார்க்கிறதாயிற்று.

முதலில் எடுக்க இடது கையை வைத்த
அழுத்திய வண்ணம் வேதநிலையாக தடித்தது
சேலிக்கு உட்காந்திருந்ததான் சேலி. தனது
விடம் பிற வேதமாக ஒடிய சேலி எதனும்
அடித்தது சொல்லுது என்று பிடிபடாமல்
அங்குமிக்கும் ஒடிச் சொல்லுகின்றதான் சேலி
எம். வேதமாக அந்த அறையில் தடித்தது
எவ்வளவு மௌனமில் பித்திரை ஒரு
பெரிய புத்தகத்தை எடுத்தது தப்பி ஓட
முன்பு சொல்லுகின்ற அந்த சேலிக்கு பிற
ஒக்கி அடித்தது. எதையும்கூறாமல் அது
மௌனமடைந்தது.

சாத்திரி அவரை அவரையே உணர்வது
அறங்கு ஒடிச் சேலி ஒரு வேதகையத்தை
அடித்தது சேலிக்கு வந்தது. சேலிக்கு
முதலில், சேலி கொட்டிய இடத்தில் வெண்-
கையத்தை வேதமாகத் தெய்வம் சொல்-
வதற்கு அவன் திரைசென்று, "இதோ இருந்-
திலுன் என் மகன்! இங்கே ஒடி வராதே!
என் மகனைக் கண்டுபிடித்த விட்டேன்!"

என்று சாத்திரை ஆவரணம் செல்ல வேதமாக
அறிந்தது சொல்லான். தாய்மை உணர்ச்சி
பெருக்கெடுத்த ஓட. அங்கிருந்த மந்தவர்
கருக்கு அவன் சொல்வது உண்மை அறிந்தது.

தன் மனைவியை எதாவது முகம்
சொல்லுது எதற்கு விட்டதோ என்று
கிணத்தார் எவ்வளவு. சொல்வது விடப்படுக
சாத்திரிமையே சொல்லுகிறார். பரிசீலனை
தடித்தது சொல்லுகின்ற சேலி, அந்த
வேதநிலையையும் மந்திர நினைப்பின் உட-
காந்திருந்தார்.

"அங்கேயே சித்திரைமே! இங்கே வந்த
இதையுப் பாருக்கிறேன்!" என்று முகம்மகன்
தன் உணர்வை அழைத்தான் சாத்திரி.

எவ்வளவு அவன் எட்டிய இடத்தைப்
பார்த்தார். சேலிக்கு முதலில் எவ்வளவு
அவசரத்தில் ஒரு வெப்பம் மச்சம் இருந்தது.

"எனக்கு என்னுடைய பரிசீலனை இருந்தது. என்
முதலில் இருந்த இடத்தில் ஒரு வெப்பம்
மச்சம் இருந்தது. அதன்கூட சித்திரைமையின்
இவ்வளவு என் முதலில் சேலிதான் என்
மகன்!" என்று ஆவரணம் உணர்ச்சிமைய
அவ்வளவு உட்காந்திருந்தான் சாத்திரி.

"சிலைமகன், சாத்திரி! சேலிதான் என்
முதலில்?" என்று விடப்பும் மிதிந்தபெயர்
மேலிடக் கூறிய எவ்வளவு மிதிந்தபெயர்
உட்காந்திருந்தது சொல்லுகின்ற தன்
மனைவியையும், உண்மையைப் போய் உட-
காந்திருந்த சேலியையும் மாரி மாரிப்
பார்த்தார். பரிசீலனை தன் பெரும் சொல்வது
மேலிடப்பட்டதும் போன்ற உணர்ச்சி சில
விட சாத்திரி இருந்தான். தான் எவ்வளவு
உணர்வை, எவ்வளவு எவ்வளவு அதியமம்
வந்திருந்த உட்காந்திருந்தான் சேலி.

உண்மை உணர்ச்சிப் பெரியவனாகும், வெண்-
முகம் குக்கெடுத்தது இவ்வளவு அந்த
தம்பியின் என் பெற்றோர் அவன். இதோ
என் சாத்திரி சித்திரை எவ்வளவுதான் சாத்திரி
யுள் தான் எவ்வளவு உண்மையைத் தடித்ததும் தடியும்
எவ்வளவு அறிந்ததும் அவன் உணர்ச்சிக்கு
பலவீன உணர்ச்சிக்கு அறிபார்த்தான்.

"சேலி!" என்று இவ்வளவு இருந்த பெருந்
கெடுத்த அங்குடன் அழைத்தார் எவ்வளவு.
அவர் முதலில் சித்திரை பார்த்தான் சேலி.
"சேலி! நீ என் மருமகன் அல்ல என்று
சில மணிசொல்லுகின்ற முன் சொல்லி உன்
மனைவியைப் புறப்படுத்தினேன். ஆனால் இப்-
பொழுது உன்னை என் மகன் என்று அழைத்-
தேன். உட்காந்திருந்த உண்மை ஒன்று சொல்-
விட்டார். இதில் விட்டு, உன் சொல்வது எவ்வளவு
வந்திருந்தும் உரிமையின் நீ. அதன் உன் விருப்-
பப்படி உபயோகிக்க இதோ அனுமதி தரு-
விட்டேன்!" என்று பாரதியின் பரிசீலனை
கொடுத்த விசேஷத்துடன் ஒத்த குரலில்.

"அப்பா!" வென்று அவரின் வண்ணம்
பார்க்கு சென்று தன் நினைவை அறிந்தது
சொல்லான் சேலி. சித்திரைமையே பெற்றதன்
பலவீன அப்பொழுது தான் அனுபவித்த
மிதிந்தார் எவ்வளவு.

டயார்களில் லாபம் பெற

- ஒவ்வொரு டயர் ஹோல்ஸ் டிரட் மூலமும் உங்கள் டயருக்கு புத்துயிர் அளிப்புகள்
- ஆரும் செலவு டயர் விலையில் பாதிதான்
- ஒரு டயருக்கு இரண்டு மூன்று முறை "சிவிக்ஸ்" பயிர்க்கலாம்
- 'டிபிட்' பாய்வு முழுவதும் தேய்ந்து பளையாமல், மங்கலாக இருக்கும்பொழுதே டயர்களை அகற்றி 'சிவிக்ஸ்'க்கு அனுப்புகள்

டயர்ஸோல்ஸ்

திறுந்த செலவில் மீண்டும் புது டயர் ஹைலைப் பெற

ஸ்டேன்ஸ் மோட்டார்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்,

"டயர்ஸோல்ஸ் டிராப்ட்மென்ட்"

பாக்டரிகள்:

கோயமுத்தூர், மதுராஸ், கோட்டயம், பெங்களூர், கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில்.

EP

ஒவ்வொரு ஈதரிலும் ஒவ்வொரு "டயர்ஸோல்ஸ்" டயர் உண்டு

✧ வி. என். குமாரசாமி ✧

[illegible]

இந்தத் தனம் வரலாகில் இதற்குப் பங்குதரப் படி வரலாகலாகி உண்டாவதற்கு. சிறுக்குத் தீய வரலாகி யுக்காது. அந்த வரலாகி பத்திரம் வந்ததும் ஐயாபதிகள் தனம் இதற்கு ஆதார வந்த ஏதும். சிறுக்குப் புதிய வரலாகி ஆகாது. சிறுக்கு வரப் வரலாகி யுக்காது. சிறுக்குத் துறிய வரலாகி வந்ததும் ஒன்றி ஒட்டித் தவறிய ஏதும். சிறுக்குப் பூக்கள் வரலாகி யுக்காது. சிறுக்குப் பூக்கள் வரலாகிப் பெயர் வரலாகி யுக்காது. சிறுக்கு நடு பங்குதரில் சிறு பூக்கள் பூக்கள் தொடங்குவதும். ஆதாரம் தொடங்கி ஏதும். சிறுக்குத் தவறிய வரலாகி யுக்காது. தவறிய வரலாகி வரலாகி வந்ததும் ஆதார வந்த ஏதும். சிறுக்கு ஏதொன்றி வரலாகித் தவறிய பூக்கள் ஆகாது. சிறுக்கு வரலாகிப் பூக்கள் ஆதார வந்த ஏதும்.

மேருக்கு எங்கெங்கிருந்த பட்ட ஆசாப்
செய்திட்டம் ஆனது. மேருக்குத் தனியாக
ஆசாப்களாகச் செய்திட்டம், சிவசுப் தீரணம்
செய்த ஆசாப்கள் வந்திருந்தனர். அந்தந்த ஆசாப்
தீரணமாகவும் ஆசாப்கள் தனத்திருந்தனர். மே
ருக்கு வாய்ப்பு பண்டங்களாகச் செய்திட்டம் பிடி
வது. மேருக்கு இவ்வாறு உடனடி. மேருக்கு
மாயிசுச் செய்திட்டம் ஆசாப்கள் ஆசாப்கள்
வந்தனர். மேருக்குப் பாக் பிடிவது. மேருக்குத்
தந்தி பாக் பிடிவது. இவ்வாறு பாக்
ஆசாப்கள் வந்தனர் வந்தனர் இருந்தனர்.

மலர் சிவகாசி வந்திட்டதும் ஆத்தமர வரும். சிறகுக்கு மீசலாயி, மீசலு. அது. மலர்சு போன்ற தாய் வந்ததின் ஓர் பிட்டுடன் ஆத்தமர வந்த தீரும். சிறகுக்குப் பழங்கின் பிடிக்காத. சிறகுக்கு. உடலுக்கு எது கிண்பிதர் அந்நிலைகள் பிடிக்காத வந்தது சொல்லுவார்கள்.

[illegible]

தமிழக அரசின் அனுமதியுடன், பணம் இல்லாததால்
தமிழக அரசின் அனுமதியுடன், பணம் இல்லாததால்

[illegible]

ஆந்திரப் பிரதேச அரசு அரசாங்கம்; இரண்டு
அரசாங்கம். தொடர் தொடர் அரசாங்கம்
பொருள்கள் சமீபம் அரசாங்கம் இருக்கும்.
இந்திராவிப் பகுதியைப் ஆந்திரப் பிரதேசம்
பிரதேசம் அரசாங்கம் அரசாங்கம்

தேவன் : குணப்படுத்த வேண்டுமானால்
ஆந்தரங்கத்தின் அது காரணம் என்பதைத் தெரி
புகைவ வேண்டியது நிகழ்கால அனல்போலிக்
கடமை என்பது ஈழத்தின் காலநிலை கோடு
கிறது. அப்படித் தெரிந்த பிறகு அந்த நிலை
நிலைத் துண்டாக வராதவன் கோடுகிறான்.

[illegible]

மனச்செயல், அநீதம், மீதம் முதலியவை
களை ஆந்தர வஸுதாய் இயுதாய் இதை
யரவம் ஸரீரத் தோஷமாம். 53-வது

நினைவு மறுபடராம் தலை செம்பு குழாயா? குளிர் காசத்தின் வீட்டில் அடைத்த செட்டை யோண்டியதுதான். சரி, குளிர் காசத்தின் கம்பளி, பளிங்கு போட்டு வீட்டில் அடைத்த கைக்கலா மென்றால் செம்பிலி காசத்தின் வந்த செம்பு! விளக்கத்தாலே செம்பும்! குருகால் காசை காசதிகள் படைத்த குளிர்க் காற்று அறையாக இருக்கலாம் கம்பிதான். அங்காக்கும் குழாயா? சரி, இவ்வாங்காக்கும் பதவாங்கு அங்காணா மென்றாலும், காந்தகம்பலின் எழுதி போப தாய உணர்ச்சியை எப்படி கட்டுக்குத்த குழாயும்? குருகாக்கு மனக் கவகியால் ஆந்தர காசை வீட்டை. அந்த மனக் கம்பி விபாசரத்தின் மெழும் காசுடைத்தால் காசத்தால் இருக்கலாம். செருக்கிய பரித இதத்தால் காசத்தால் இருக்கலாம். குழம் பரி மெருக்கித் தன் குழி எம்மளக்க குழுவாத நினைவை வால் இருக்கலாம். செருக்கியால் திண்டாட்டத் திருவி இருக்கலாம். பீக்கிப் பெரு இக்கியை வந்து இருக்கலாம். தனக்குத் தனத்த மனவிபா புகுக்கி குழாக்களக்கியை வந்து இருக்கலாம். இம்மாதிரி செருத்த கிணயங்கள் பல இருக்கலாம். இந்தக் கவகியைப் செருக்கியதால் ஆந்தர காசியோடும், இதற்கு மருத்தும் கவகியில்களும் வந்து செம்பாக்க!

சங்கராஜப் பேரகம், மனக் குதறாஜப் பேரகம் மருதி இருப்பதாகத் தெரிகின்றன. ஆனால் பேரக மார்க்கத்தில் மருதி உண்டு. அதிலும் பேரகாணங்கள், பேரணுபாம்பு, திபாணத்தில் உட்டாசலம் மருத்துண்டு. இவையகம் பரேதுபவர் காவலி மனக் குதறியிருந்து கிடுபடுவார்கள். அவ்வாறு கிடுதலி அளிக்கும் மருது திடம் வரிமை உண்டாகி விடும். இது சிறகுக்கு கிண வாட்டாகவும் தோன்றும். ஆனால் உண்மை என்னவோ பேரக வரிதான். அப்படிச் சர்க்கேயப் படுப்பார்கள் பொகாணங்களைச் செய்து பார்க்கட்டும்; சிறகுத் தெரிகிறார்கள்.

ஆகவே ஒட்டுமொத்தத்துக்கு அப்பத்தையோ, வேறு இனத்தவர்களுக்கு வேண்டியவையோ தகுந்த திட்டங்களையோ வரையும், எதையும் செய்து நடத்துவதோ, ஆனால் வேலை எதற்கென்றும், இம்மாதிரி கஷ்டங்களைத் தாக்கும் மனோபாவத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ள ஒட்டவும், ஆய்வுமையையோடு போக்கு அதுமே போதும்!

தினம் ஆகப்படுத்தித் தரப் போகுது ஆஸ்திரேலியா
சிறப்பு விருந்தினர். மத்தியேஸ்ஸு நெதர்லாந்து நாடு
வாழ்வுகூடம் குறிப்பிட்டும் ஆஸ்திரேலியா சிறப்பு விரு
ந்தினம். பம்பாய், இது மண்பாளம் போன்ற
ஆஸ்திரேலியா போல் அமையும்.

செருமனுக்கு எந்தக் காரணத்தினாலும் ஆஸ்திரியாவுக்கு எதிராகப் போர் நடக்காது. எந்த ஆசிரியர் ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டால் என்று தெரியாது. ஆசிரியர் ஒப்புகொடுக்க வந்தால் எந்தக் கைக்கிளி சாப்பிட்டுப் பார்த்தால்தான் தெரியும். தயிர் பிடிக்காவிட்டால் என்று அறிய, சிறைப் படைகளைத் தற்காலப்படி உபயோகித்துப் பார்த்துக் கொண்டும், பிடித்தால் அது காரணமாகக் கொண்டு அறிய வேண்டும். பால் கொடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டும், ஸ்டீப்பியைப் பன ஆசிரியர்களைக் கொடுத்தும், எது கொடுத்ததும் ஆஸ்திரியா உண்டாகிவிட்டால் அதுதான் சிறைத் தோண்டி வேண்டும்.

எனவே, ஆங்கில அரசாங்கம் அரசாங்கம், பொலீஸ் கமிஷனர்கள், உள் அரசாங்கம் என்று நிர்ணயப்படுத்தி, இம் அரசாங்கம் உட்பட நாடகம் பொது குடும்பங்கள் அமைப்பதற்கும் உரைக்க ஆராய்ச்சி தளங்கள் அறிக்கை முதலில் தர

எமது சென்னைக் கிளையிலிருந்து
வெளியாகும் புதிய தாக்கீதன்;

வழி பிறந்தது

அகிலன் எழுதிய அருமைமயான கதைகளின் தொகுப்பு. பள்ளிநாடு மயத்து இன்புறமென்பது நூல்.

1-8-0

அவளுக்கு

அகிலம், செயல்பட, சொல்லு, ஆர்வி
ஆகிய வந்து ஆரீயிர்கள் எழுதிய
புத்திரதந்தக் கடித வாயல், ஏதிகத்
தக்க கதை அளவாய்.

2000 年 1-0-0

பழனி பிரசுரம்

391. இதுபற்றிக் கீழ்க்கண்ட எந்த சொல்

Grade 8 - 8

உதர்த்தப்படுகின்றன. அதனால் அந் தகவலைக் கருங்குகின்றன. அதனால் மூலக் கிடங்கும், வாகனமும் ஆஸ்திரேலியர்களுக்குக் கஷ்டப்படுகின்றன. இந்த அநிலக்கியம் உதர்த்தமும் சரிவைக்கூட உதர்த்திச் செய்து விடுகின்றன. இவ்வுதர்த்தம் ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு.

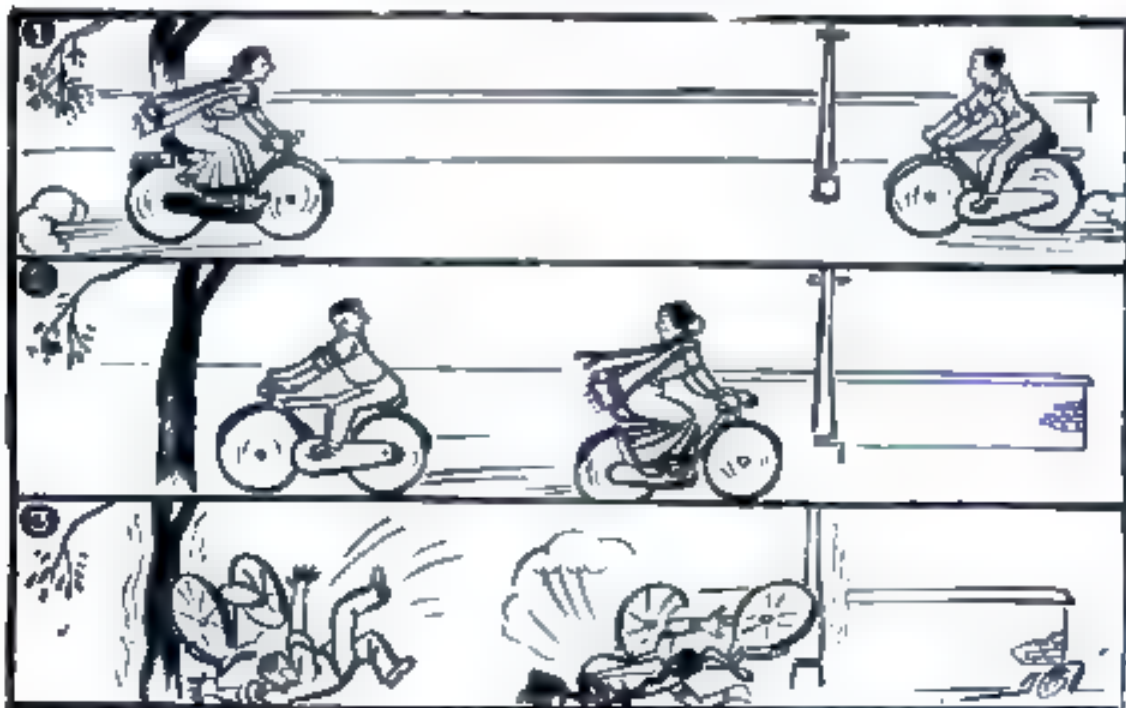
இந்த ஆஸ்திரேலியர்களுக்கும் வருவதற்கும், இந்த வேலையைப் பரப்பக் கருவிகள் கிடைப்பது. எனவே இது நேரத்தே வேலையாகும். ஒருவருக்கு வந்தால் அதனால் பணத்திற்குத் தொத்தி விடும் என்று சொல்ல முடியாது. பரப்புகரை போல் என்றும் சொல்லுவதற்கு. தாய் வழியோ தாய்ப்பால் வழியோ ஆஸ்திரேலியர்களுக்கும் இவ்வாறு இருக்கும் பின்புலத்திற்கு வருகிறது. தாய்ப்புலத்திற்குப் பரப்புகரை ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு வருகிறது. பின்புலத்திற்கு வருவதற்கும். பின்புலத்திற்கு இருக்கிறது. எனவே வருகிறது வருவதற்கும்.

எனவே இந்த ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு அது பணம் என்றும் என்றும் பின்புலத்திற்குக் கஷ்டம் பட்டுக் கண்டு பிடித்ததற்கும், வாகனம் குடியில் வந்த தகவலை ஆனால் 'வேலஸ்' என்றும் சத்தி போல் குடியிலே ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு வாகனம் வந்ததை அறிந்தார்கள். ஆனால் வேலஸ் சத்தி போல் இவ்வுதர்த்தம் கட்டுப்படுத்தக் கூடியதற்கும் என்பது வேலஸ் கட்டுப்படுத்தும் மூலம். எப்படி இருப்பும் போன்ற உதர்த்தம் போல் இவ்வுதர்த்தம் கட்டுப்படுத்த முடியாதோ, அதைப் போல வேலஸ் என்றும் சத்திவரும் கட்டுப்படுத்த முடியாத என்று முடியு கிட்டார்கள். அதனால்தான் ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு மருத்து கிடைப்பது என்று சொல்கிறார்கள்.

அப்படியானால், வாகனத்தின் மருத்து வாகனம் இருக்கின்றனவே, அவை உபயோகித்தால் சாத்தி எதிர்த்தே வாகனம். தந்தைய சாத்தி ஒரே படுமே தந்தி, சாத்தி குளம் எதிர்த்து என்று சொல்லுவதற்கு. பின்புலம் இருக்கின்றன. சாத்திவோ வித வாகனத்திற்கும். அனோபி என்றும், அதில் மாத்திரமாக, வாகனம் மருத்துவம், நோய்ப்போபி, அபிவேதம், சித்த பூதம் முதல் எதிர்த்தோ மருத்துவம் இருக்கின்றன. வாகனம் முதல் வாகனம் குடியிலே அநிலக்கியம் வந்ததை உதர்த்தத் தாத்திச் சாத்திவந்ததும். கிட்ட வாகனம் உபயோகித்தால் சிவ மாநிலம் ஆஸ்திரேலியர்களுக்கு இருக்கும்.

வேலஸ் சத்தி எந்த மருத்துவம் கட்டுப்படுத்த தந்தான். ஆனால் வேலஸ் சத்திக்குக் கட்டுப்படுத்தும். கட்டுப்படுத்தும் திரவேண்டும். இருவந்ததை போல் இவ்வுதர்த்தம் சித்தம் முடியாத என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வாகனம் போலும் இருவந்ததைப் பணம் மார் வேலம் சித்தத்திச் சாத்திவந்ததும். பணம் வந்தால், பண வாகனம் பின்புலம் அடியில் புறத்திற்கு வெளி வருகிறார்கள். இவ்வாறு வந்தால் பின்புலம் வந்ததற்கும். இவ்வாறு சித்தம் பந்த வாகனம் இவ்வாறு சித்தத்திச் சாத்திவந்ததும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் வேலஸ் சத்திவரும் ஆட்சி கொள்வது போலக் கிடைக்கும் பெரிய வாகனத்திற்கும். ஒரு சித்த பின்புலம் பின்புலம் கட்டப் போகிறது. சிவ வாகனம், ஒரு சிவ மார் வேலம் இவ்வாறு சொல்லுவதால் இந்த வேலஸ் வாகனம் கட்டுப்படுத்த வருவதை அறியலாம். சிவ மாநிலம் சொந்தம், இந்த வேலஸ் முதல்தரம் வேலஸ் கிட்டும். வேலஸ் கிடைப்பது அநிலக்கியம் வந்ததை உதர்த்தத் தாத்திச் சித்தம் இருக்கும். இவ்வுதர்த்தம் சிவ மாநிலம் இருக்கும். (சொல்லும்)

காதலும் மோதலும்!

எனக்கு சகிக்கமுடியாத அலர்ஜியை
ஏற்படுகிறது

மகன்ன்ஸ் உதவியினால்
அதை நிறுத்துங்கள்

அதிரணக் காலத்தையே துன்பமடைந்தி விடுவது; காலத்திற் பிழைய
கொள்ளித் தொத்தலும் உண்டாகவேண்டுமது. மனம் பிரம்புச் சட்டை
போலத் துதிமனம் திரைமனம் தருவது. மனமே கை ஒரு அங்குசம்
திறப்புகடல் போலத்; காலத்திடைமை தவிர்ப்புத் திட்டியடி எக்குமகன்
காலஞ் செருக்கையென இத்தம்போலத்
மூன்று வேகமும் செருத்தெ-விடுது
கால இயைபையாக்குத் காலஞ் செருத்து
கவித்தும் புதிப்பை காலத்திதது; கவி
காலம் திறக்கவதது.

மகன் பிரபாகர் கூடும் போட்டி
என்று பெயரைத் தோன்றி வருவதாக,
குமரேசு பரதேசிகேதுவன் Alex C.
Nuclear "மகனேயே, மகன்" என்று
கூறியதை அப்போதுதான் தெரியவர-
விட்டது. மட்டுமன்றி அது திரைப்பட-
பாட்டுத் திரைப்படம்.

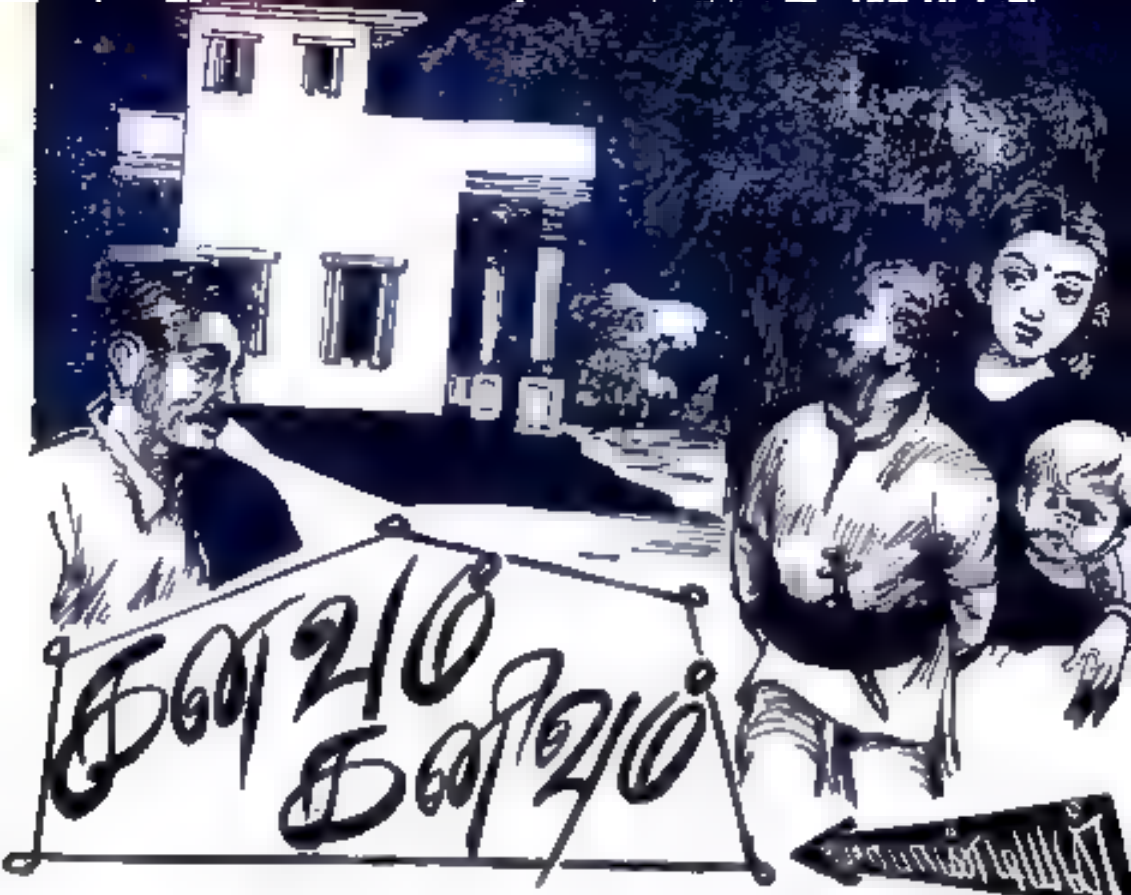

மகர்ஷ்

பிரதமர் ஸ்டீவ் ஹார்வீஸ்
எப்பொழுதும் கூடையில் ஒரு
பாட்டில் கைத்திரைகள்.

96 பூமி

சுற்றுலா துறையை
மேலும் வலித்து வளர,
உடனடியாகவும், திரு
த்தவ் வாகவும், வலி
த்து வந்தும், வரத்த
குறைவாக இருப்பின்
முயற்சி எடுக்கப்படும்.

61க்கும் கலிய இருள் மண்டிக் கிடந்தது. வானத்தில் நட்சத்திரக் கட்டத்தையும் காண முடிய வில்லை. ஏதோ இவ்வாறே கோளாறு வானமாகத் தெரு விவர்களுக் கிடத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தன. இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு மேலாகி விட்டதாக அந்தத் தெரு துறியில் ஆழ்த்து கிடந்தது.

கலிய சாமி எப்படியோ அந்தப் பக்கவா லின் பின் பக்கம் வந்து விட்டான். கொல்லிப் புறத்தில் விட்டை ஓட்டி வளர்க்கப்பட்டு இருந்த இரண்டு வேப்ப மரங்கள் கண்ணுக் கட்டித் தகழ்த்திருந்தன. மரத்தடியில் அடர்த்தியானப் புல்சேடிகள் காக்கப்பட்டு இருந்தன. இதெல்லாம் கலியசாமி தன்னு டைய வேலைகளை வெற்றிகரமாகச் செய்வதற் காகவே இவையையும் பாடக்கூடப் பட்டு இருந்ததோ என்று எண்ணுமாறு அவ்வளவு சோகசரிமமாக இருந்தது குறிக்கி. அருகில் வந்து பார்த்தால்கூட அவன் தீர்மானம் ஏதும் எண்டு பிடித்துவிட முடியாது.

குகத்தில் அடர்த்திருந்த தாதுகைத் தடவி விட்டுக் கொண்டு திரீசன்மம் கிடைத்த கண் ணாய் அந்த அழகான புது மாடி வீட்டை மேலும்மேலும் கோக்கினான் கலியசாமி. அவன் எண்ணில் ஓலிவிட்ட அந்தக் கோபத் தன்ை இருளாகி கூட முடி மறைக்க முடிய வில்லை.

இருப்பினி் செருகி விருத்த சீண்ட கத்தியை எறி தடவை தடவிப் பார்த்துக் கொண்டான். பிறகு மீண்டும் ஒரு தடவை விட்டைக் கண்ணை மேலும்மேலும் பார்த்தான். பக்கத்தில் கிடந்த வேப்ப மரத்தையும் பார்த்தான். வேப்ப மரத்தின் கிளை வொன்று மரடியின் கைப் பிடிச் சுவரான்கூட ஒதுங்கி நொருங்கி கிடந்தது. அவனுக்கு கலிய கம்பிக்கையை அளித்தது. இருப்பு வேஷ்டியை யளிர்த்து கட்டிக் கொண்டான். இருப்பினி்ருந்த கத் தியை மறுபடியும் தடவிப் பார்த்து விட்டுக் கொண்டான். அடுத்த கணம் சரசர யென மரத்தின் மீது ஏறித் தொடங்கினான்.

கலிய சாமியை எப்படியே கொஞ்ச கேரம் விட்டு விட்டு அவனுடைய பழைய வர காதத்தைக் கொஞ்சம் வளைத்த விடலாம்.

ஒரு வகுடக்கலுக்கு முன்னால் கலிய சாமியும் கண்ணுச்சாமியும் விவாபாச முகா தரீக் செருக்கிய கண்பர்கள். இவ்வுருகும் இளைஞர்கள். கலிரும் கூடலும் போல அங்கவளவு செருக்கமாகப் பழகியவர்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் இடையே ஏதாவத ரகசியமோ கம்பிக்கைக் குறையோ ஏற்பட வில்லை; ஏற்பட்டதே கிடையாது.

இருவரும் மனிதர்கள்தான். சோவழ குறுக்கு வழியில் பெருந்த அளவில் குறுகிய காலத்தில் பணத்தைப் பார்த்து வேண்டும் என்ற சபலம் இருவர் மனத்திலும் தங்காட்டியது. போலீஸ் செய்தார்கள். சட்டத்திற்கு விரோதமான சில கருப்புச் சைகைத் தொழில்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு மட்டும் செய்து வட்டிக் கணக்கில் பொருளைச் சேர்த்துக் கொண்டு அப்போதம் அந்த வழியை அறியே விட்டு விடுவது என்று நிர்மாணித்தார்கள். அதன் படியே தொழில் வெற்றி சோமான ஓடிச் கொண்டுவந்தது. பணமும் கணக்கில்லாத குவிவத் தொடங்கித்தான்.

பணம் ஏதே ஏதே மனத்தாலும் கிளக்க இயலாத சில படுபாடுகள் செய்கின்றனவும் அவர்கள் செய்து தங்கள் விடும். அரசாங்க அதிகாரிகள் கணக்கில் எவ்வளவு மண்ணைத் தாவி விட்டு மெரு சாமித்தியமாகத் தொழில் நடத்தியும் திகரென்ற ஒரு கை மாட்டிக் கொண்டார்கள்.

இவ்வளவு வாட்டமாக இருவருக்குள்ளே விருத்த வந்த குற்றமை பணப் பணமை ஒரு விஞ்ஞானம் பிடித்த தண்டனை விட்டது. விஜயம் பிடிபட்டதற்குக் காரணம் கல்வாசியாகக் என்று கண்ணுச்சாமி கருதினான். கண்ணுச்சாமியைப் பற்றி கல்வாசியைச் சந்தேசப்பட்டான். ஒருவர் பிறகுத்தந்தைச் சமத்தி விட்டு மற்றவர் தப்பித்துக் கொள்ள இருவரும் சரி செய்தார்கள்.

கண்ணுச்சாமி தந்திரமாக அதிகாரிகளைச் சேர்க்கித் தன் குழ்ச்சியில் வெற்றி கண்டு விட்டான். கல்வாசியை பிடிப்பட்டுக் கைது செய்யப்பட்டான். கண்ணுச்சாமி தூக்குத் தடவாடு முன்னேற்பாடுகள் செய்த தன் பிறகு வித சந்தேசமும் ஏற்படாத கண்ணம் சட்டித் கொண்டான். கல்வாசியை பிறகு விட்டது குற்றங்கள் சமத்திப் பட்டு எவ்வளவு கற்றுக்கொண்டு சேர்ந்த அது வருடங்கள் கடுக்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

நிம்மலாமி தன் தண்டனைக் காவல் முடிவடைந்த இரண்டு நாட்களுக்கு முந்தையேயே சிறையில் விருத்த விடுதலை பெற்றான். அவன் சிறைப்படுவதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னதாகத்தான் அவனும் கண்ணுச்சாமியும் சேலியானம் செய்து கொண்டனர். கல்வாசியை சிறை புருப்பிபாது அவன் கிடைத்த பால் சப்பினியாக இருந்தான்.

குதிரிப்பாத்த தப்பலம் இப்பொழுது உயிரடல் இருப்பான் என்ற வம்பிக்கை கல்வாசியைக்குத் துளியும் இல்லை. அதைப் பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. அவனுக்கு இருந்த ஓரே எண்ணம் கண்ணுச்சாமியைப் பற்றி வாங்க வேண்டும் என்பதுதான். கண்ணுச்சாமியைத் தொடுத்த பின்னர் தனக்குத் தாக்குத் தண்டனை விடைத்தாலும் பாலா வில்லை. மனைவியை-பெருந்தொழில்களை-தான் பெயரை இழந்த பின்னர் இவ் உயிர் வாழ்வதில் வாருக்கு என்ன அனுபவம் என்று அவன் மனம் எண்ண மிட்டது.

வாருக்கு வந்த போக்த உடனேயே கல்வாசியை தன் பரி வாக்கும் செய்கை ஆரம்பித்தான். அவனைப் பற்றிய கிளியே ஊர் மக்களுக்கு அந்த விட்டிருந்தது. அவன் விடுதலையான செய்தியும் வாருக்கும் தெரிவாது. சிறை வாழ்வு அவனை வாட்டி வந்திடு அவன் உருவத்தைப்போ மாதிரி விட்டு இருந்தது. முகத்தில் தாடியும் பிணமும் வளர்ந்த பங்குரமாக இருந்தது.

இந்த இயற்கையான உருவமாற்றம் அவனுக்குப் பெரிதும் துணி புரிந்தது. ஊரில் சில சாதாரணமாக கடமாடியும்கூட வாரும் அவனைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

ஊர் வந்த இரண்டாவது நாள் இரவுதான் கல்வாசியை கண்ணுச்சாமியின் பிழைமாண்ட மான பக்கலானில் பின்புறம் சீதருன். அவனை வஞ்சித்த அவன் வாரும்கூட வாரும்கூட சித்தமாக சீதரும் கண்ணுச்சாமியின் ஓர் மானிகையைப் பார்த்துப் பார்த்த அவன் இறவத்தின் ஊரின் விட்ட பணமையுனர்க்கி

முழு வேகத்தில் கொப்பளித்துப் பாய்ந்தது. அந்நிரவே நம் ஜென்ம கைரி தொங்கி விடுவான் என்ற சினைவு கல்லாமிக்கு ஒரு குதூகலத்தையும் எழுச்சியையும் தந்தது. இனி கல்லாமிதான் தொடரலாம்.

நினைவாமி வெப்பமாக மீண்டு வந்தபின் பின்னரே வெகு காலமாக அந்த மாகாண அமைதி கிட்டாது. அவன் இறங்கிப் பட்டிப் பிடி ஆயோடி. அதற்கு அப்பால் பெரிய கடல் ஒன்று இருப்பது தெரிந்தது. இருள் அதிகமாக இருந்ததால் தெனியாக ஒன்றும் புரிய வில்லை. சிதாவித்துப் பார்த்த ஒன்பொருள் இடத்தையும் மெல்லப் புரிந்து கொண்டான். தடவிக் கொண்டு கடத்திக் பக்கம் வந்த சேரித்தான். சற்று சிதானமாக சின்று இருக்கிற அருவி கன்னுக் கவனித்தான்.

கடத்திக் கடுவெ ட்டியில் ஒன்று மீடப் பதை, அதன்மேல் தொங்கிய வெள்ளியான

கல்லாமின் மூலம் புரிந்து கொண்டான். அந்தநான் கண்ணாமி படுத்திருப்பான் என்று கவனித்து அவனுக்கு அதிக கோபம் வந்தது. விஷயம் கவனத்தில் மூடிக்கொண்டு வந்து அவன் எதிர்பார்த்தே இப்போது.

கல்லாமி மீது புகுத்தியபோது கண்ணாமி மீது கவனியும் கவனமாகப் புகுத்தான். அந்த சினைவு இப்பொழுது கல்லாமிக்கு உண்டாகிற்று. அந்த சினைவு கட்டியில் கண்ணாமி, அவன் மீது, குழந்தை ஆகிய மூலமும் உறவிட்டு கொண்டிருப்பான் என்பதில் அவனுக்கு சந்தேக மிருக்கவில்லை. அருவி வேறு படுத்தாமே இவ்வாற்தான் அவன் என்னும் உறவிடப்பட்டது. அவனுக்கு இரட்டியை மீட்டிச் சிந்தித்தது.

அருவிமேல் கவனத்துக் கட்டிய கல்லாமிக்கு கண்ணாமி, கிடைக்கக் கட்டிய அகாலவு கண்டது. தாக்கத்தில் பாராது புரண்டு படுத்திருக்கலாம் என்று சினைத்தான். ஆனால் "பாரது?" என்று மெல்லிய குரல் ஒன்று கேட்டேன அவனுக்குத் "நீ?" என்றது. நினைத்துப் போய் அகாலவற்று சிந்தான்.

அந்த வினாவுக் கட்டிய கல்லாமி கவனிக்கும் வாயோ எழுந்த கட்டியாகுது தெரிந்தது. சிறு பார்த்தலாம் பார்த்து குத்தியிடலாம் என்று அவன் சினைத்தான். ஆனால் காலம் சிறு சேர மறந்து விட்டது.

"உக்"கென்று மீளாது விளக்கிப் பித்தான் அருவியும் ஒன்று. உடனே அந்தக் கடல் கரும் ஒன்று பாயி சிந்தது.

கட்டியிலிருந்து தொப்பென ஓர் உருவம் சிறு குதித்தது. உடனே கல்லாமி அந்த உருவத்தை கவனித்துப் பார்த்தான். ஆனால் கிடைக்கச் சேரவில்லை கல்லாமி சினைப்பட்டுப் போய் சின்று எதிரே சிந்து உருவத்தை விளக்கினால் பார்த்தான்.

கல்லாமி எழுந்தபின் சிதம்பர சிந்து சிந்து போய் குழந்தை ஒன்று சிந்திப்பானவ போய் சிந்து கல்லாமிதான் பார்த்தது.

கல்லாமி சிந்திய போது, இப்போது சிந்து பட்டுப் பாராதுமே, மெல்ல அந்த சிந்து கட்டியும் அணிந்திருந்தான். கண்ணாமி தாக்க மயக்கம் இன்றும் கவனியவில்லை. கண்ணாமி கவனித்துக் கொண்டு இரண்டாம் மூன்றாம் எடுத்து கவனத்து கல்லாமின் மூன்றாம் வந்து சிந்து அவன் உறவி கவனித்தான். சிறு எதிர்போ புரிந்து கொண்டதேயாவது தன்மைய ஒரு தடவை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு "சிறு கவனத்தா?" என்று தெனியான குரலில் கேட்டான்.

கல்லாமிக்குத் தாக்கி வாரிப் போட்டது. ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தான்.

"சிறு கவனப்பெற்று கவனித்து தெரியுமீ?" என்று பன்னகையுடன் மெதுவாகத் தன்மைய ஆட்டானுள் அந்தக் குழந்தை.

"எப்படித் தெரியும்.....?" என்று விதி விதித்துப் போய்க் கேட்டான் கல்லாமி.

"கவனத்தான் இப்போது கவனியே பார்த்தேனீ? ஆகாதே சிறு இருந்து ஒரு கவனத்தான்

நிரம் மேதுவாகக் கீழே இறங்கி வந்தது. அதிலே ஈ இருந்தாய். ஈ மேயே எட்டத்திரத்திலே இருக்கிறப்போ என்னுடம் சின்னப் பக்கையா இருக்கே. கீழே வர வரப் பெரிய ஆளா மாறிப் போய் விட்டாய். என்ருது தெரிவாதா என்ன?" என்று கூறிவிட்டு வெள்ளி பணி ஓயிப்பது போலக் கவகவென்று அவன் கைகத்தான்.

வந்த காரியத்தைக் கூட மறந்து சித்த தான் கவகசாயி. பிறகு "உன் பெயர் என்னமா?" என்று கேட்டான்.

"கவகவென்று என்று எனக்குப் பெயர். இந்தப் பெயர் அம்மாவிற்குப் பிடிக்கவில்லை. எனக்கும் அப்பாவிற்கும் சோம்பவும் பிடித்திருக்கு..." என்று சொன்னான்.

"உன் அப்பா-அம்மா எங்கே?"

"கீழே படுத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். எனக்குக் கோபம். அதனாலே என் மட்டும் தனிவாக வந்த படுத்துக் கிடக்கேன்..."

"உனக்குப் பழகாத இங்கையா?"

"பயமா? பக்கத்து வீட்டு ஸ்ரீமதி வீட்டுக் கூட எனக்குப் பழம் கிடைக்காதே!"

"என்னைப் பார்த்தால் கூட உனக்குப் பழகாத இங்கையா?"

"இங்கேயே!" என்று உதட்டைப் பிதுக்கி விட்டுத் திரும்பியவன் பக்கத்தில் மேகனுமே குடி வைக்கப்பட்டிருக்கிற சிறுநெய்தல் தட்டைப் பார்த்து விட்டு, "ஈ சாப்பிடாதே!" என்று கேட்டான்.

"ஈ இன்னும் சாப்பிடவில்லையா?" என்று விளம்புடன் கேட்டான் கவகசாயி.

"அதுதான் கோபம் என்று சொன்னேனே. ஸ்ரீமதிக்கு வேணும்னு கேட்டேன். எத்திரியிலே சாப்பிடக் கூடாதென்று அம்மா சொல்லி விட்டாங்க. அப்பா சாப்பிடலாம் என்று சொல்லிக்கூட அம்மா ஸ்ரீமதிக்கு கொடுக்க வில்லை. அதுதான் கோபம். சாப்பிட முடியாதென்று மேயே வந்துட்டேன். எனக்குக் கோபம் வந்தா இங்கேதான் தனிவாகப் படுத்துக்கூறியேன். அப்போதான் கிணறு கனவெல்லாம் வரும். ஒரு சாக்கை விடைய ஆரவாரத்திலே இருக்கே தவிர என்னைப் பார்த்துக் கவகவென்று சித்தித்தே!"

பிரகம் வடிவம் அந்த மூகத்தின் சிவந்த உதடுகள் அவன் பேச்சுக்கு ஏற்பக் குவிக்கும் கருங்கெயும் இவன்வெ அற்புதக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு சிந்துவ கவகசாயி.

குழக்கத, கவகசாயிக்கும் தனக்கும் இரண்டு தட்டுகளில் பரிமாறிகுள், கவகசாயிவைத் தனையில் உட்காற வைத்து அவனுக்கு எதிரில் ஒருதட்டை கைத்தி வைத்து விட்டு இன்னொரு தட்டுடன் உட்கார்க்கதான். இருவரும் சாப்பிட ஆரம்பித்தனர்.

"எட்டத்திர கோகத்திலே எவ்வாரும் என்ன சாப்பிடுவாங்க...?" என்றான்.

"இதே மாதிரி சாப்பாடுதான்."

"இங்கே, பெய். மேகம் இருக்கே. அதுதான் பிடித்துக் கமைத்துச் சாப்பிடுவாங்க. உம், என்ருது தெரிவாதா? என்னை ஏமாற்றப் பார்த்திருக்கேன்..."

கவகசாயி சித்தான். குழக்கத அவன் இடுப்பில் சேருகி வீருக்க கத்தியைப் பார்த்து விட்டது. "அது என்ன? எடு பார்த்தவாய்."

"அது தெரி."

"இவ்வளவு பெரிசா வீருக்கே, இது என்? மேகத்தைப் பிடித்து அறுக்கவா?"

"இங்கே, கொடு செல்ல."

வாய் தவறி இவரைச் சொல்லிவிட்ட கவகசாயி எக்கைக் கடித்துக் கொண்டு திருமிருவென்று கிழித்தான்.

"கொடுவா? கொடு செல்லவன் கொடு பாதகன் என்று படித்திருக்கிறேனே!"

"என் கொடு பாதகன் தான்!" என்று எடுக்கும் குரலில் கூறிவிட்டுத் தல கவிழ்த்து கொண்டான் கவகசாயி.

"அப்போ, ஈ கொடுகாரனு? உன்னை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஈ எட்டத்திரத் தடுக்கே போய்விடு" என்று கோபத்துடன் மூகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு கட்டிலில் ஏறி உட்கார்க்கது கொண்டான் கவகவென்று.

அந்தச் செல்லுசிறு ஆமாவின் கோபம் அவன் மனத்தில் என்னவோ ஒரு வேதனை உணர்ச்சியை உண்டாக்கியது. "இனிமேல் அப்படி வெள்ளை செய்யவே மாட்டேன்"

ஸ்டோன்வோர் பைப்புகள்

பாதாள சாக்கடைகளுக்கு ஏற்றவிதத்தில்
'ஸ்டோன்வோர்' செய்வாக்கப்பட்டிருக்கிறது

ஒரு "டாக்மீட்டர்" தயாரிப்பு

டாக்மீட்டர் சிமென்ட் (பராத்) லீமிடெட்

டாக்மீட்டர் (திருச்சிராப்பள்ளி)

என்று அவளுக்கு முன்னால் சென்ற சிந்தனைகளைக் கெட்டுவிடும் உதவியாக.

"அப்போ இங்கே வா. நான் சொல்லுகிற மாதிரி என் கையில் அடித்துச் சத்தியம் செய்யுறாய். சத்தியம் செய்துவிட்டு ஏமாத்தி விடுவோ, எடையும் கண்ணைக் குத்திவிடுவோ."

உதவியாக சத்தியத்துக்குத் தயாரானான். குழந்தை ஆய்ந்ததாம் :

"சாமி சத்தியமா, சாங்குதி சத்தியமா, பூமாதேவி சத்தியமா நான் கொண்டு செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்கிறது."

உதவியாக அக் குழந்தை சொன்னபடியே சொல்லிக் கையடித்துக் கொடுத்தான்.

"அப்போ, என்ருது தூக்கம் வருகிறது. நீ என்சத்தியத்துக்கே போகப் போறியா?"

"ஆமாம்....."

"எப்படியே போயே. பறப்பியா? எங்கே கொஞ்சம் பறந்து வாட்டு. பறப்பதற்கு இதக்கை இல்லியே உனக்கு?"

"இப்படியே என்னும் பறக்க முடியாது. இரே போய்த்தான் பறக்கணும். நீ இங்கேயே இருந்து பார்க்க....."

"இங்கிருந்து தாம் எப்பவாவது வருகிறாயா? வருவதற்கு முன்னாலே என்னவே சொல்லிவிடு. நான் அம்மாவிடம் கோய்ச் சகிட்டு இங்கே வந்து படுத்துக்கொடுக்கே."

"ஆகட்டும்" என்று கூறிவிட்டுத் திரும்பினான் உதவியாக. வரும்போது மனத்தில் அழுத்திக் கொண்டிருந்த பெரும்பளு எங்கோ மறைந்து மனமே இரேவாகவும் உதவியாகவும் இருப்பது போல அவனுக்குப் பட்டது. வாழ்க்கையில் பயங்கரமான ஒரு திருப்பத்தில் தவறிப்போய்க் காலடி வைக்க இருந்த அவனைத் திரும்பிச் சீர்தர பாசுதையில் விட்ட அந்தச் சின்னஞ்சிறு உருவத்தின் சத்தியம் என்னி விபக்கமாய் இருக்க அவனுல் முடியவில்லை. குழந்தைவேன் என்ற அருமை அவனுக்கு ஏற்பட்ட வேளும் அவன் மனத்தில் சிறைத்திருந்தது.

கைப்பிடிச் செய்குக்குப் பக்கத்தில் இருந்த வெப்பமாத் மீனாயின் பாய்ந்து ஏற அவன் முயன்றபோது "உதவியாக..." என்று தெனியாக அவுறத்த ஒரு குரல் அவனைத் திகைக்க வைத்தது. சிச்சயம் அக்குரல் நிறையிற்று உதவியாக! மெய்வத் திரும்பினான்.

நடுத்தர வயதுடைய ஒருவன் எப்போதாவது சென்ற கொண்டிருந்தான். உதவியாக அவனை ஒரு மூலைய தலைவிலிருந்து கைவலையெறித்துப் பார்த்தான்.

கண்ணுச்சாய் விடப்படுத்தி மூலையில் தொன்ற உதவியாகியைப் பார்த்தான்.

"உதவியாகத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். வா. என்னைக் கொண்டு சென்ற விடுவதையும் உனக்கு ஆகம் திருப்பி ஏற்படுமாயின் நான் தயாராக இருக்கிறேன்."

தம தமத்த குரலில் கூறியுள் கண்ணுச்சாய். அவன் கண்ணில் சிரப்பிய சி

உயிப்பெண்ணை
ஆராய்ச்சி
இலகுவாக
நீராகச் செய்ய
உதவும்
ஒர் ஒப்பந்த
சூழ்ச்சி

உலகக் டாக்டர் கெர்தாமோர்ட்டுக்கே ;
யூனியன் டாக் கம்பெனி லிட்.

மதராஸ் டிப்போ ;
2, ஜோன்ஸ் ரோட் :: மதராஸ்-1

யிச்சை விளக்கோலையில் முத்துக்கள் மாதிரி பிரகாசித்தன. ஒன்றும் புரியாமல் அவை வந்து சிக்குள் உதவியாக. நெய் அவர்களை இருவரையும் தன் அகன்ற விழிவளம் மாதிரி மாரிப் பார்த்தான்.

"ஏழு வகுத்துக்கு முன் நடந்த அந்த துர்ப்பாக்கிய சிக்குச்சி மன்னிக்க முடியாத அவயவையு பயங்கரமானதுதான் என்பதை உடனே நான் உணர்ந்து கொண்டேன். ஆனால் நான் மனநிலைதானோ? உதவியுத்தி என் மனத்தில் திடனென மேலெழுந்து சிந்தனை என்னும் அடக்க முடியவில்லை, என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் உதவியாக் காட்டிக் கொடுத்துதான் ஆகியவண்டும் என்ற சினை ஏற்பட்டபோது என்னும் தயிரிக்க முடியவில்லை, காணே குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு விடலாமா, என்று சினைமயம் என்னினைன். அதனால் ஒருவித பயனுல் விளைவ முடியாது. இரண்டு பெரும் சேர்க்குதான் சினைமயில் வாட வேண்டும். மேல் கோட்டியில் உனக்காக அப்பிச் செய்யலாமென்றால் உதவியாக் காட்டிக் கொடுத்தான் நான். அதனால் என்னும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை, என் பாவச் செயலை என்னி மனத்திற்குக் புழுக்கு வதைத் தவிர என்னும் வேறென்றும் இயலவில்லை. உதவியாக சினைவாகத்தான் என் அருமைக் குழந்தைக்குக் கூட 'உதவியாக' என்று பெயர் வைத்திருக்கிறேன்....."

நாள் முழுவதும்

காலை
செவ்வகம்

புத்துணர்ச்சி

திருப்பகம்

அளிக்க...

இரவு

குழாய் நறுமணம் கொண்டு
ஹிமாலயா புகை
பெளடர்களை
உபயோகியுங்கள்

இரண்டு மூன்று மணிக்கு தயாரிப்புகள்

ஹிமாலயா புகை கட்டுவது என்பது தோலுக்கு நன்மை
கொடுக்கும் பதமாகும்.

**நூலுக்கு நான் அதிக தெளிவான
எழுதினோங்கும் சூழலும்**

செய்து கனத்த செங்கோல் இந்த
கூடிய செங்கோல் செய்யுதல்.

தேர்வோரையின் தேயில் கலந்த
துறையை உங்கள் சரமத்தில்
மெதுவாகத் தேய்த்து, தேரு
கழுவங்கள். உங்கள் சரமம்
நானுக்கு நான் அதிக மறமழப்பும்,
தேவிலும் பெறுவதைக் காண்பே
கின். அதனும் புதுப்போலிடை
விளங்குகின்றன.

ரெக்ஸோ

● 2019 年 12 月 1 日起

* சமீபத்தில் நடப்பதில் இருந்தும்
எனது பிள்ளைகள் பித்திரைகள் அனைவரின்
தேவியின் செயல்களில் பெரிய.

